

İRSAD DERGİSİ

Hatem-ül Enbiya

2015

*Katli Doğum
Özel Sayısı*

Tasarıf Vakfı

İÇİNDEKİLER

Editörden sy.2

Mustafa Özbağ Efendi'den gül destesi "Dihye IŞIK" sy.3,4,5,

Seninle Doğmak Efendim "Kelebek" sy.6

Levlake Levlak "Ömer NAZİF" sy.7,8

Gelinciklere ithafen "Karia ECRİN" sy.9,10

Kelimini ya Hümeyra "Sıddıka AMİNE" sy.11

Surelerin isim anlamları sy.12

Cafer-i Tayyar "Erva YAREN" sy.13

Sohbet-i Piran "Esmâ YOLCU" sy.14

Yaradılış sy.15,16,17

Din Duygudur "Fatma Meryem AK" sy.18

Bir köşe yazısı "Ayşe ARICAN" sy.19,20

Kahvenin Feryadı "Hamuş" sy.21,22,23,24

Tasavvufta renklerin dili "İkra NUR" sy.25

Kütüb-i Sitte "Talha Ali CÖMERT" sy.26

Ergenlerle sağlıklı iletişim kurabilmenin yolları "Hümeyra" sy.27,28

Ümmetin sevdiği aile "Meftun AY" sy.29,30

Drakula hormonu 'Melatonin' ve uyku düzenimiz üzerindeki etkileri "Gülbahar AY" sy.31,32

Göz "Beyza ÇELİK" sy.33

Çocuklara şefkat etmeyen bizden değildir "Bengisu UMMAN" sy.34

Bitkilerdeki Şifa "Sare Şüheda BAŞAK" sy.35

Hangi besin kaç kalori "Hafsa KEVSER" sy.36

Tekke tanıtım sy.37

Günlük Vird sy.38

EDİTÖRDEN

Selamün aleyküm.

Alemlere rahmet diye gönderilen yaratılmışların ilki, peygamberlerin sonuncusu, Allah'ın "Habibim!" dediği, ümmetinin sevgilisi Hz. Muhammed s.a.v.'in kutlu doğumunda yine sizlerle olmanın sevincini yaşıyoruz sevgili dostlar!

Bu yıl da elimizden geldiğince Rasulullah'ın ayak izlerini Kur'an-ı Kerim'in ışığıyla takip ederek her açıdan faydalanabileceğimiz dolu dolu bir sayı hazırladık. Zira biliyoruz ki Kur'an-ı Kerim ve bizlere içimizden, ona uyalım diye gönderilen sevgili peygamberimiz en güzel örnektir, en güzel rehberdir. İman ediyoruz ki Kur'an'dan başka ilahi kitap, Rasulullah'tan başka da peygamber gelmeyecektir.

Ahzap Suresi 40. ayeti kerimesinde "Muhammed, sizin adamlarınızdan hiçbirinin babası değildir; fakat Allah'ın elçisi ve peygamberlerin sonuncusudur. Allah her şeyi hakkıyla bilendir." buyrulur.

Enes b. Malik ve Ebu Tufeyl' den bazı farklılıklarla nakledilen bir hadis-i şerif de Ahzap Suresi'ni destekler:

"Rasulullah şöyle buyurmuştur:

Şüphesiz ki rasullük ve nebilik artık sona ermiştir. Benden sonra ne rasul ne de nebi gelecektir." (Taberi Tefsiri)

Müseylemetül Kezzap'tan bu yana peygamberlik, nebilik, elçilik iddiasında bulunanlar ve kendisine vahiy geldiğini öne sürenler Üstadımız Mustafa Özbağ'ın deyimiyle "Ya delidir ya kafirdir." Çünkü bu konudaki ayet ve hadisler oldukça açıktır. Akıllı olan her Müslüman bunu görebilir.

Peygamberimiz Muhammed Mustafa'nın Hatem-ül Enbiya olduğunu Adem aleyhisselam ilk öğrenen insandı.

"Adem (as) Cennet'ten Hind diyarına indi ve yalnızlık duydu. Cebrail (as) indi ve ona ezan okudu. 'Allahu ekber, Allahu ekber. Eşhedü enla ilahe illallah.(2 kere) Eşhedü enne Muhammeden Resulullah.(2 kere) ' Adem (as) dedi ki: 'Muhammed (s.a.s.) kim? Cebrail (as) cevap verdi: 'Oğullarından gelen en son peygamberdir.' " (Ramuz el-Ehadis, sayfa:451 no:6)

Bu yıl ki tamamız, insanlığın görmezden geldiği bir noktaya dikkat çekiyor. Annelerimizin "Az olan kıymetli olur." sözü örfümüzde kulağımıza küpedir. Bu cihetle tek olanın kıymeti bilinmelidir. Gecelerce "Ümmetim! " diye yaş döken bir peygambere şirk koşan kimseler din kisvesiyle bir kaç güzel sözün altına zehir gizleyerek, Yahudi kadının peygamber efendimize ölüm sebebi olan eti yedirdiği gibi, zehri bal ile ümmete yediriyorlar. Diyetini ödemek Allah için koşan samimi insanlara düşüyor.

Dostlar!

Mümin bir delikten iki defa ısırılmaz. Mümine uyanık olmak düşer. Mevleviler birini uyandırmak istediklerinde yastığına parmak ucuyla dokunurlar ve bu esnada bir tabir kullanırlardı. O tabirle seslenelim birbirimize:

"Ağah olun erenler!"

Rasulullah son peygamber.

MUSTAFA ÖZBAĞ EFENDİ'DEN GÜL DESTESİ

Selamun Aleyküm,

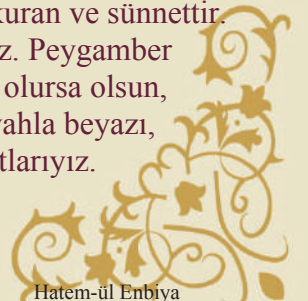
Allah gecenizi hayır etsin inşallah. Cenab'ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, ömrünüzü, yılınızı hayırlı eylesin inşallah.

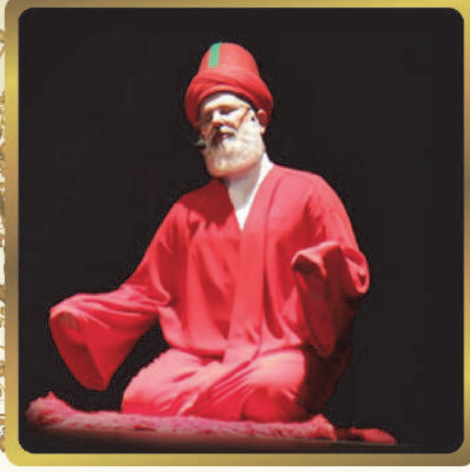
Kıymetli dostlar,

Hz. Peygamber (s.a.v.)'in kutlu doğumunu böyle kapalı spor salonlarında kutlamanın mutluluğunu, coşkusunu, tatlılığını yaşıyorum. Sebep olan her kim var ise devlet, hükümet, belediye, siz büyük insanlar, yol yürüdüğüm kardeşler hepimize de huzurlarınızda teşekkür ediyorum. Bir uluslararası oyun vardı. Bu oyunda Muhammed-i Mustafa'sız bir din vardı. Bu uluslararası oyuncuların Türkiye'de de temsilcileri vardı. Bunlar el birliği ile nasıl İsa'sız İseviliği, Musa'sız Museviliği oluşturduysa Muhammed'siz bir Muhamediliği oluşturacaklardı. Ama Anadolu insanı oyun bozmakta müthiş bir kalbe sahip. Herkes bu millet şu tarafa doğru gider diye düşünürken insanlar umulmadık bir yerde umulmadık bir şekilde umulmadık bir yere sevk olunuyorlar ve bütün oyunlar bozulup her şey Allah'ın istediği istikamette yürüyor. Cenab-ı Hakk'a hamd olsun, Muhammed'siz bir din Anadolu'da tutmadı tutmayacak. Cenabı Hakk'a şükrediyorum bu oyun, bu proje Allah'ın izni keremiyle bütün Anadolu insanının o gönlündeki iman dalgasıyla çöktü ve çürüdü. Bunun illaki bizim programımız olması şart değil, nerede Muhammed-i Mustafa konuşuluyorsa, nerede Muhammed-i Mustafa (s.a.v.) ile alakalı bir şey var ise cemaat, cemiyet, tarikat işte oca, bucu, şucu gözetmeksizin gidip destek olun. Çünkü Muhammed'siz bir din oluşumuna izin vermemeliyiz. Sünnetsiz bir din olması asla mümkün değil. Peygamber (s.a.v.) hazretlerine dediler ki: "Ey Muhammed, eğer derdin kadın ise istediğin kadını nikâhla, eğer derdin para ise hazinenin başına otur, eğer derdin bir makam ise istediğin makama otur." Hz. Muhammed (s.a.v.)'in verdiği cevap çok manidar: "Bir elime güneşi verseniz bir elime de ayı verseniz La ilahe illallah Muhammedun Resulullah demekten asla vazgeçmem. "dedi.

Kıymetli dostlar,

Hayatınız, günlük yaşantınız Muhammed-i Mustafa (s.a.v.) hazretlerinin nefesine, izine, sözüne uysun. Uysun ki her birimiz birer Muhammedi olalım. Bu fakirin iki çekincesi var: Çekincemin birisi ırkçılık. İrkçılık ki bütün insanları tarih boyunca birbiriyle savaştırıp kan döktüren bir şey; ikincisi aynı dinin içinde mezhep –meşrep kavgaları. Tarih boyunca insanlar bunlarla yok etmişler birbirlerini. Bu iki tehlike ne yazık ki ülkemizde müntesibi bulunduğum dinin içerisinde var. Dostlar, din; kuran ve sünnettir. O yüzden kim La ilahe illallah Muhammedun Resulallah diyorsa bizim kardeşimiz. Hz. Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki "Arap'ın Acem'e, Acem'in Arap'a üstünlüğü yoktur." İrki ne olursa olsun, rengi ne olursa olsun Peygamber (s.a.v.) hazretleri Medine'ye hicret edince siyahla beyazı, sarı ile esmeri kardeş etti. Biz üç kıtada hüküm sürmüş bir imparatorluğun evlatlarıyız.

Bosna'ya gittiğimde şunu gördüm: Bosna bizden, bizim! Çarşısı bizim, camileri bizim, sokakları bizim, tekkeleri dergâhları her şeyi bizim. Elimde yetkim olmuş olsa her okuldan üç tane öğrenciyi alırlar onlara birer ödüllü belgesel ödevi veririm. Bosna'yla ilgili belgesel yapmaya davet ederdim. Hem savaşın acılarını sancılarını görsünler hem de oradaki Müslümanların dinlerinden dolayı niçin nasıl katledildiklerini, ibadethanelerin nasıl yıkıldığını, nasıl yakıldığını ve oradaki kardeşlerinizin ne düşündüğünü, ne yaşadığını görmelerini isterdim. Ne yazık ki televizyonlar bize olayların yüzde yirmisini anlatmış. Gördüm ki atalarımız üç kıtaya hükmetmiş, at koşturmuşlar, kardeşlikler oluşturmuşlar. Bu kardeşlikler Muhammedi çerçevede toplanmış. Eğer orada ırkçılık olsaydı hiç kimse orada o kardeşliği tesis edemezdi. İşte Hz. Muhammed (s.a.v.)'i sevenler ırkçılık yapmamışlar, üstün ırk biziz dememişler ve kardeşliklerini tesis etmişler. Dünya, kardeşliği yeniden oluşturmak için Anadolu Müslümanlarını bekliyor. Anadolu Müslümanları olarak mezhebimizi, meşrebimizi, ırkımızı ve rengimizi öne koymadan "Müminler ancak kardeşlerdir." ayeti kerimesini bütün insanlara haykırmalıyız. "Hangi kavimden hangi renkten olursan ol Muhammedi olman başımızın tacıdır." deyip sevgiyle, şefkatle, merhametle yaklaşmak zorundayız. Yeniden Muhammedi bir yükseliş var. Bu yükselişin daha hızlı bir biçimde olabilmesi için bizim ırkçılığı bir kenara bırakmamız gerekiyor. İkinci tehlikemiz mezhep, meşrep yol kavgası. Mezhepler, meşrepler, yollar ancak bir zenginlik olmalı. Bir mezhepte bulamadığımızı öbür mezhepten alabiliriz. Bu noktada katı bir düşüncede olmamalıyız. Din Kur'an, sünnet ve imamların içtihadıdır. "Ey Oğul! Bağ çöz." Hz. Mevlana buyurmuş. Mezhebimizin bu noktada bizim ayak bağı olmaması gerekmektedir. Dini yaşamada, anlamada, öğrenmede mezhebimiz bizim ayak bağı olmamalı ve biz kendi mezhebimizde çözümleyemediğimiz, zorluk yaşadığımız bir durumda başka bir mezhepten taklit etmeliyiz. İkincisi tarikatımız, yolumuz; Kadiriydi, Rufaiydi, Mevleviydi, Dusikiydi, Şazeliydi, Nureciydi, Süleymanciydi nerden olursak olalım biz nereden beslenirsek beslenelim, biz hangi okulda okursak okuyalım asla din için kendi yolumuzu öne koymayalım kendi cemaatimizi öne koymayalım. Mezarlıklar vazgeçilmez şeylerle dolu. Din anlatırken Hangi tarikata, cemaate bağlanırsanız bağlanın bütün tarikatların şeyhleri muhterem insanlardır. Ama başımızdaki kimse Kuran ve sünnetin dışında bir şey söyleyebiliyorsa ona "Dur!" diyebilmeliyiz. Bu da bizim ayak bağı olmamalı. Bizim şeyhimiz olabilir, üstadımız olabilir, hocamız olabilir, bu Mustafa Özbağ olabilir. Kuran ve sünnetin dışında birisi bir şey tavsiye ediyorsa diyebilmeliyiz ona, DUR!

Kıymetli dostlar, itaat Kuran ve sünnettedir. İtaat marufta iyiliktir. Eğer bizi birisi iyilikte bir kapı açıyorsa amenna ve saddakna biz devam ederiz. Ama biri kötü bir kapı açıyorsa biz onun peşinden gitmeyiz. Biz bu mana da "Müminler ancak kardeşlerdir." düsturunu elimize alıp birinci derecede müminleri kendimize kardeş ediniriz. Çünkü Cenab-ı Hakk'ın emri budur, Muhammed (s.a.v.) hazretlerinin emri budur. Kıymetli dostlar, işte ikinci tehlike mezhebin, meşrebin, tarikatın dinden öne geçmesi ve bunun için Müslümanların birbirlerini katletmeleri, birbirlerini üzmeleri ve ne yazık ki birbirlerini canlı bombalar yapıp katletmeleri. Dostlar, kim La ilahe İllallah Muhammeden Resulullah diyorsa onun namusu malı, canı, akli kutsaldır. Devlet tebaasının malını, canını, dinini, aklını ve namusunu korumakla görevlidir. Kıymetli dostlar, mümin kardeşlerimize birinci derecede şefkatli davranmak zorundayız. Şefkat göstermek karşımızdaki kimsenin bizden alacağıdır.

Karşıdan beklemeden biz bunu yapmak zorundayız. Kıymetli dostlar, “Müminler ancak kardeşdir.” düsturunu uygulamak birinci derecede bize ait. Biz Müslüman kardeşlerimizin mallarına, canlarına, namuslarına gözlerimizi dikmeyelim. Onların haysiyetlerine şereflerine dillerimizi uzatmayalım. Bilmediğimiz, görmediğimiz yanında dört şahitle ispatlayamayacağımız şeyi konuşmayalım. Kıymetli dostlar, Hz. Muhammed (s.a.v.) Kuran’ın deyişiyle “Âlemlere rahmet olarak gönderildi. “ İşte o peygamber sadece Muhammedilerin peygamberi değil. O peygamber sadece Medinelilerin, Mekkelilerin peygamberi değil. Bu ayet-i kerimenin nüzul sebebi de şu oldu: Bir kısım müşrikler Müslümanları çok üzüyorlardı. Müslümanları çok üzdüklerinden ashap diyordu ki “ Ya Resulallah, bu müşriklere bir beddua etseniz, Allah bunlara lanet etse.” Hz. Peygamber (s.a.v.) dedi ki “Ben geçmiş peygamberler gibi kavmini helak etmek için lanet edicilerden olmam.” Hemen ayeti kerime indi. Hz. Muhammed (s.a.v.)’i desteklemek için dedi ki “Ey Habibim, biz seni alemlere rahmet olarak gönderdik.” İşte Hz Peygamber alemlere rahmettir. Bütün Müslümanların, müminlerin birinci derecede rahmet pınarıdır. Kıymetli dostlar, o alemlere rahmet olarak gönderilen peygamber bütün varlığın peygamberi. Varlığın her mertebesinde, varlığın her derecesinde Muhammed-i Mustafa’nın (s.a.v.) ruhaniyeti ve nuraniyeti var. Kıymetli dostlar, işte o peygamberin bize tavsiyelerini, bize öğütlerini, bize anlattıklarını biz din olarak, yaşam felsefesi ve bir hayat düsturu olarak kendimize edinip hayatımızı öyle yaşamamız gerekir. Dostlar, muhakkak hepimiz Sünnet-i Resulullah’ı öğreneceğiz. Muhakkak hepimiz Muhammed-i Mustafa ile ilgili bir şey varsa ona destek olacağız. Ve her şeyde Muhammed-i Mustafa’nın (s.a.v.) yolunu ve izini arayacağız. Hayatımızın her alanında Muhammed-i Mustafa’nın (s.a.v.) nefesini arayacağız. Hayatımızı dizayn ederken, tanzim ederken muhakkak ki sünnet-i Resulullah’a bağlı bir şekilde yaşayacağız. Çocuğumuzdan büyüğümüze kadar, valimizden ilkokul çocuğuna kadar, ilkokul çocuğundan cumhurbaşkanına kadar hayatını sünnet-i Resulullah’a uyduran insanlarla bir ve beraber olmaya gayret edeceğiz. Hayatımızın hangi alanında olursa olsun nerede olursak olalım biz Muhammed-i Mustafa’nın (s.a.v.) sünnetini arayacağız. Eğer Muhammed-i Mustafa’nın sünneti yoksa herhangi bir yerde orada şirk vardır, orada münafıklık vardır, orada mürtedlik vardır, orada kâfirlik vardır. Biz onlardan uzak duracağız. Hayat felsefemizi ona göre oluşturacağız ve bunu bileceğiz bunun şuuruna ereceğiz. Şuurlu bir şekilde Muhammed-i Mustafa’nın yolundan gideceğiz. Şuurlu bir şekilde, hiçbir zaman şuurumuzu kaybetmeyeceğiz. Artık kendimizi düşünme zamanımız bitti. Artık memleketimizde karanlık büyük bir şekilde yenilgiye uğradı: Memleketimizde hâkim olan, Kuran ve sünnet olmuştur. Kim bunun dışında bir şey yaparsa ama sandıkta, ama mahallede, ama çevrede yere gömüldüğünü gördü. İnsanların Kuran ve sünnetin dışında bir şey düşünüp ben yaptım oldu diyeceği günler bitti. Şimdi bütün Anadolu insanı Muhammedi kardeşlikte toplanıp kendisini bilinçlendirmede ve şuurlandırmakta. Üzerinizdeki o baskıyı atın, üzerinizdeki korkuyu atın, üzerinizdeki uyuşukluğu atın. Üzerinizde her ne bağ varsa bağlarınızı çözün. Dünya Muhammedileri beklemekte. Osmanlı’nın bıraktığı yerler siz Muhammedileri beklemekte. Sakın kısır çekişmelerin arasında boğulup gitmeyin, sakın mezhep kavgalarının arasında boğulup gitmeyin, sakın cemaat-tarikat kavgalarının arasında boğulup gitmeyin. Ufkunuzu açın, herkese elinizi uzatın. Herkese muhabbetinizi uzatın. Kapı karşınızdaki kimseyi tanıyın.

Biz Muhammediyiz. Muhammedi düşüncemizi, Muhammedi kardeşliğimizi her tarafa yaymakla mükellefiz. Allah onlardan olmayı nasip etsin inşallah.

Derleyen: Dıhye IŞIK

SENİNLE DOĞMAK EFENDİM (S.A.V.)

Ne kutlu bir doğumdur gelişin.
Tüm çiçeklerin açışı,
Bütün mevsimler içinde.
İçimin içinde...
Hep senin şarkını söyler varlığım,
Seni tanıyan bilen seven yanım,
Benim insan olanım...
Mavi denizlerin
Güneşle buluştuğu yer,
Bir bebeğin gülümseyişi,
Senin doğumun...
Günüme geceme,
Ömrüme,
Doğduğum andır
Karanlık gecelerde sabahın ilk ışığı...
Senin doğumun efendim,
Seni sevmek ne büyük nur.
Seni özlemek,
Bu hal üzere gelmek isterim.
Rabb'im, beni habibini severken alsın yanına!
Aşk seninle güzel,
Yol seninle...
Ayak izlerin kalmış basıp gittiğin yerlerde,
Lakin körüm görmez gözüm.
Üstadım görüyor, duyuyor nurunun kokusunu da
Tutuyor elimden.
Senin adımlarının izinde taşıyor bizi.
Hiç görmeden özlenir mi?
Hiç bilemeden yanılır mı?
Yanıyorum efendim.
O bilemediğim özlemlerle yanıyorum sana kavuşmaya.
Anlatsam dilimde o özlemi tanıyan kelime yok,
Yazsam kalem bilmez hasretin kokusunu.
Nasıl doğdun aydınlattın dünyayı;
Gel benim de geceme doğ,
Göz yaşıma doğ,
Yanışıma doğ,
Hamlığıma doğ efendim.
Nefesime doğ efendim.

YAZAN: KELEBEK

Levlake Levlak

Dünden bugüne şiir; sevilene, sevgiliye yazıla gelmiştir. Bu sevgili kimi zaman lâl dudaklı bir saki, kimi zaman hürriyet, kimi zaman bir hayâl belde, kimi zaman ise bir ideal olmuştur. Ancak şiirde aşkın öyle bir çeşidi öne çıkar ki çağlara meydan okumuş, dallanıp budaklanıp bugüne erişmiştir. Aşkın bu çeşidi "ilahi aşk" olarak nitelenir ve Allah'a, Peygamber'e, velilere duyulan yüksek dozajlı bir sevgiyi ifade eder. Özellikle divan şairlerimiz aşkın ilahi ummanına fazlaca dalıp çıkmışlardır. Bu deryada hakkıyla yüzenlerden biri de Hilleli Mehmet'tir.

1534'te Kanuni Bağdat'ı alınca, padişah ile sefere katılan şairler orada Mehmet isimli bir şair ile tanışır. Celalzade şiirlerinden etkilenecek onu İstanbul'a gelmesi için ikna etmeye çalışır; ancak Molla Süleyman'ın oğlu Mehmet, ehl-i beyte olan tutkusundan dolayı, nişancının ve dahi padişahın hamiliğinde rahat bir yaşam teklifini reddeder. Yaşadığı topraklardan asla ayrılamayacağını belirtir. Fuzuli mahlasıyla, Hille-Kerbela-Bağdat-Necef sahasından hiç çıkmayarak bu çorak topraklarda aşkı ve ızdırabı adeta yeniden yazar. Bir mutasavvıf olmamasına rağmen tasavvuf onun ayrılmaz bir parçasıdır. Gönlündeki ilham denizinden taşan incilerini ol Rasul'ün rayihalarıyla süsleyerek peygambere ve ehl-i beyte olan tutkusunu göstermiş, kendini de aşk yolunda "bende" ilan etmiştir.

Bir beytinde Mevla'yı Leyla'da bulan Mecnun'a şöyle seslenir:

Mende Mecnun'dan füzun aşıklık istidadı var

Aşık-ı sadık menem Mecnun'un ancak adı var

Zira o, aşk mektebinde Mecnun ile birlikte okurken Mushaf'ı hatmeylemiş, Mecnun ise "ve'l-Leyli" de kalmıştır.

Yaşadığı coğrafyanın etkisiyle şiirlerine dil altında ancak rahatça sezilen bir psikoloji sinmiştir. Buna bağlı olarak kurak toprakların değerlileri su, gül, bahçe ve bahr ile kıymet verdiklerini; Hz. Peygamberi, onun ehl-i beytini, kutlu meclislerini anlatmıştır.

Pek çok gazel ve kasidesi peygamberi öven naat türündedir. Şiirlerinde gül, Hz. Peygamber'in yanağıdır:

Eylemiş her katreden bin bahr-i rahmet mevc-hiz

El sunup urgaç vuzu' için gül-i ruhsara su

(Alemlere rahmet olarak gönderilen Hz. Muhammed abdest almak için eliyle gül yanağına su serptiğinde suyun her damlasından binlerce rahmet denizi dalgalanmıştır.)

Fuzuli, "Kainat insanın, insan ise içinden Hz. Muhammed (s.a.v.)'in zuhur etmesi için yaratılmıştır." temel inancından hareketle ve "Levlake levlake lema halaktül-eflak."

hadis-i kudsisine istinat ederek bütün mevcudatın Hz. Peygamber'in yüzü suyu hürmetine yaratıldığını belirtir.

Şiirlerinde felekler Rasulullah'ın gelişiyle raksa başlamıştır. Güneş her sabah ona secde eder, ay ve süheyl yıldızları onun sayesinde nurlanmıştır. Şakk-ı kamer mucizesiyle ay ona itaat etmiştir. Bunları beyitlerinde samimi bir üslupla anlatır.

Hazin-i genc-i şefa'at seni kılmış İzid

Hiç kim yok ki sana olmaya ahir muhtaç

(Cenab-ı Hak, seni şefa'at hazinesinin hazinedarı kılmış. Hiç kimse yoktur ki en sonunda sana muhtaç olmasın.)

Beyitleriyle sadece kendinin değil, bütün kainatın ona aşık olduğunu anlatmıştır. ızdırıp ve sıkıntılarını sevmesi, nihayetinde ona kavuşacağını ümit etmesinden kaynaklanmaktadır. Aşıkları diri tutan, sevgilinin hayalidir.

Saba yelinin baharda kırmızı gülü açması gibi, Hz. Muhammed'e kavuşma yolunun ümidi de aşğın kanlı gönlünü açar ve rahatlatır.

Açmış ümmid-i reh-i vaslın dil-i pür-hünümü

Öyle kim fasl-ı bahar açar gül-i ahmer saba

Rasulullah'ı anlattığı en güzel eseri şüphesiz Su Kasidesi'dir. Kasidede Hz.

Peygamber gah su olmuş gah suyun ayağına kapandığı servi olmuştur.

Serv serkeşlük kılur kumri niyazından meger

Damenin duta ayagına düşe yalvara su

servi ile kumru aşkı da odur. Servi de gül gibi aşığına naz eder.

Kumrular, servi ağaçları üzerinde durup daima dem çekerler. Bu dem çekiş esnasında çıkardıkları "Hu, Hu.." sesleri mutasavvıflar tarafından kumrunun Allah'ı zikri olarak yorumlanır. Kumru serviye niyaz eder ancak servi, dikbaşı ve inatçıdır. Aşığına öyle kolay yüz vermez. Elif görünümündeki servi, rüzgarda salınırken "lamelif"e benzer. Bu, şerhte servinin kumruya "La!" yani "Olmaz, olmaz!" demesi olarak ifade edilir. Su ise burada arabulucudur. Allah'ın rahmetidir. Servi, suyu dikkate alırsa aşığını ümmetine katmış olacaktır.

Kumrunun yalvarırken çıkardığı sesi servi de salınırken çıkarır. Bu şekilde aşık ile maşuk aynı dili konuşurlar. Böylece selvi boylu sevgilinin ümmetini dilediği gibi ümmetinin sevgiliye bağlanmak için onu dilemesi eşitlenmiş olur.

Mutasavvıflara göre servi, elife benzemesi bakımından Allah'ın sembolüdür. Kumru ise Allah'a yalvaran kuldur. Hatta "Hu Hu" larıyla bir dervişi andırmaktadır. Su ise Habibullah, maşuğa nazı geçen Hz. Muhammed s.a.v.'dir. Servinin kumruya rahmet nazarıyla bakması için suyun arabulucu bir elçi olması gerekmektedir. Yani Rasulullah, Allah'a yalvarmakta, ümmeti için şefaate dilemektedir.

Beyite bir başka bakış açısı da getirmek mümkündür:

Kumru, aşk yolunda bir derviştir. Servi ise Rasulullah'tır. Derviş onun bir kez olsun kendisine nazar etmesini dilemektedir. Gece gündüz yalvarır. "Hu Hu" larına "Hu Hu" lar karışır. Ancak derviş serviye öyle kolay yaklaşamaz. Onu elinden tutup sevgilinin sokağına aşkla akan su gibi götürecektir bir vasıta arar. O da mürşididir. Mürşit, daima servinin dibinde bulunan su gibi, Muhammedi Mustafa'nın dizinin dibinde bulunur. Kumruyu serviye tanıttak, servinin gönül şehrine giden yolu gösterecek sudur, yani mürşittir.

Kasidenin diğer beyitlerinde ise Fuzuli'nin Rasulullah'a olan özlemine, övgüsüne ve yalvarmasına şahit oluruz:

Men lebün müştakiyam zühhad Kevser talibi

Nitekim meste mey içmek hoş gelür huşyara su

(Ben senin dudağımlı özlüyorum, sofular ise kevser (cennetteki su) istiyorlar. Nitekim sarhoşa şarap içmek, ayık kimseye de su içmek hoş gelir.)

Biz de Fuzuli'nin özlemine onun diliyle ortak oluyoruz:

Ya Habiballah ya Hayre'l beşer müştakunam

Eyle kim leb-teşneler yanup diler hemvara su

(Ey Allah'ın sevgilisi! Ey insanların en hayırlısı! Susamışların yanıp kavrulup su diledikleri gibi ben de seni diliyorum. Sana susadım. Seni özlüyorum.)

Ömer NAZİF

KAYNAKLAR

Yrd. Doç. Dr. Ahmet Arı: Fuzuli'nin Türkçe Divan'ında Hz. Peygamber

Hüseyin Güfta: Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi Cilt:6 Sayı:26

Fuzuli Divanı'nda Gül

İskender Pala: Su Kasidesi Şerh

GELİNCİKLERE İTHAFEN

Geçmiş ve gelecekte eşi bulunamayacak bir doğum... Allah'ın habibi, Amine annemizin gözbebeği, ümmetin biricik peygamberinin doğumu, kutlu doğum!

Canlı ve cansız tüm varlıklar bilirler ki Amine annemizin karnında taşıdığı can, canlar içinde en kıymetli can. Mübarek annemiz de Resulullah'ı taşımakla şereflenen kadın!

Kadının karnı bir mesken, iki yol arası durak. Soluklanmış, bekleyiş... Cennetle dünya arası korunaklı bir yaşam. Kadının kendini tamamlayışı, kendini buluşu, olmazsa eksik kalışı. Kim ne derse desin "can taşımak" Allah'ın kadınlara tanıdığı bir iltimas. Bir mucize, en güzel hediye.

İnsanoğlunun dünyada ilk evi, bir kadının bedeni içinde saklıdır. "Her kadın evini içinde saklar" düşünesi de fikrimce bundandır. İster saraylara sultan olsun kadın, ister köle ne fark eder? O yine merhametiyle, kendisine yüklenen annelik duygusuyla kurar evini, korur kollar her yerde. Düzenleyicidir kadın; toplayıcıdır, birleştirendir, bir olanın emanetidir.

Kadının metalaştırıldığı, hoyratça davranıldığı bu devirde en çok ihtiyacımız olan şey Resulullah ve nasihatları. Bize yol gösteren hadis, Resulullah'ın kadını ulvileştirdiği şu hadisi: " Şüphesiz kadın, erkeğin gelincik çiçeğidir." ve şüphesiz bu cümle günümüzde kurulan içi cıvık süslü cümlelerden daha romantik, daha manidardır. Gelincik çiçeğinin en belirgin özelliği zarif ve narin oluşudur. Dalından koparıldığı gibi rengini kaybeder, güzelliğini yitirir. Tek bir yaprağına hoyratça davranılırsa tüm yaprakları solar. Düşman karşısında atını meydanlara süren, cesurca çarpışan, düşmana korku salan Resulullah, kadına karşı böyle hassas böyle narin davranır. Bu yüzden kadını gelincik çiçeğine benzeter. Kadına nasıl davranılması gerektiğini bu yolla gösterir.

Geçmiş büyükler kadınlara ancak asalet ve şeref sahibi erkeklerin değer verdiğini ve onları ancak aşağılık ve kötü kimselerin hor gördüğünü söylerler. Bu doğrultuda hayat, seçimlerimizdir; seçtiğimiz eşlerle şekillenir. Saliha bir kadın, dünyada erkeğin mutluluğu; salih bir erkek, kadının dünyadaki nimetidir. Bu yüzdendir ki ahlakı güzel olan eş, dünya ve içindekilere bedeldir.

Resulullah eşlerin birbirine ahlaklı olmalarını buyurmuş, erkeklere nasihatlerde bulunurken kadınlara da bulunmuştur. Kadınların hayatlarına ölçü olması için dört çizgiden bahsetmiştir. Dört çizgi bahsi şöyledir:

"Resulullah'ın önce amcası Ebu Talib hemen ardından gelincik çiçeği Hatice validemiz vefat edince Resulullah'ın hüzün yılları başlar. Senetül hazenden sonra Mekke'yi fetheden Resulullah geri dönünce karargahı Hacun tepesinin tam karşısına kurar. Ashap sebebini sorunca;

- Hatice burada yatmaktadır, der.

Sonra bir gün mahzun halde hurma dalıyla yere dört çizgi çizer ve yanındakilere sorar:

- Bu dört çizgiyi bilir misiniz?
- Allah Resulü en doğrusu bilir.
- Bu dört çizgi cennetlik kadınların en üstünleri;

Hüveylid kızı Hatice, Muhammed'in kızı Fatıma, Firavun zevcesi Müzahim'in kızı Asiye, İmran'ın kızı Meryem'dir ki Allah onlardan razı olsun."

Allah dördünden de razı olsun. Dört mübarek kadının ahlakını, imanını, anneliğini, bizlere de nasip etsin. Günümüz kadınlarının yuva kurarken, eşine muamele ederken, en önemlisi çocuk yetiştirirken karşılaştığı sorunlarına ayna tutacak bu salih kadınların hayatlarını okumak, hayatımıza yerleştirmek hem aile hem toplum yaşantısını düzene sokacaktır.

Şüphesiz burada gidilecek yol Kuran ve sünnet, alınacak rol model Resulullah'tır. Kadınlar için de erkekler için de Resulullah'ta alınacak hikmetler vardır. Kaç yaşında olursak olalım, nefes aldığımız müddetçe hayatımıza yeniden şekil verebilir, Kuran ve sünnet dairesinde yaşamımızı değiştirebiliriz. Buna öncelikle evlerimize Resulullah'ın ahlakını, eşlerinin ahlakını anlatan kitaplar almakla başlanabilir.

İslam beş vakit namazdan ibaret değildir. İslam bir Müslümanın hayatını, sabah uyanışından gece uykusuna kadar düzenler. Ahlak kurallarını üstün tutar. Uyuşturucu yaşının ilkökul sınırlarına düştüğü, tecavüz, taciz gibi insanlık suçlarının kolaylıkla işlenebildiği bu devirde anne babalar çocuklarını İslam ahlakıyla ahlaklandırabilir, iyi ve kötüyü bu yolla gösterebilirler.

Çocuklara ahlakı öğretmek sadece anlatmakla değil yaşamakla mümkündür. Babasının annesine hakaret ettiğini duyan çocuk kadına hakaret etmeyi, annesini babası hakkında kötü konuşurken duyan kız çocuğu evlendiğinde eşini çekiştirmeyi öğrenecektir.

Kutlu doğumda yeni bir başlangıç yapacak olursak erkekler, İslam'ın kadına verdiği değeri eşlerine teslim edebilirler. Gelincik çiçeklerini soldurmadan, parlaklığını yitirmeden sevebilirler. Oğullarına kadınların Allah'ın emaneti olduğunu öğretebilirler. Yaşayıp göstermek, söylemekten çok daha fazlasıdır. Samimidir, etkilidir.

Kadınlar! Anneler, kardeşler, kız evlatlar, al yanaklı sevgililer, gelincik çiçekleri! Veda hutbesinde adı geçen, emanet bırakılan kadınlar! Çocuk olan, çocuk doğuran, insan yetiştiren kadınlar! Rasulullah'ın yakıştırdığı çiçek kaktüs değil, dikenlerin olmaması gerekir. Kadını tarif eden çiçek; narın, zarif ve parlak gelincik çiçeği...Kadına düşen, bu hal içinde olmak.

İçerisinde bulunduğumuz bu sevgisiz devirde Resulullah'ın sözü yolumuz olsun: " İnnema'n- Nisa' şakayıku' r-rical /Şüphesiz kadın,erkeğin şakayıdır (gelincik çiçeğidir)."

Karia ECRİN

KELİMİNİ YA HÜMEYRA

Esselamu aleyküm.

Şefkat, merhamet ve vefanın en büyük örneği olan Rasulullah (s.a.v.) Efendimizi anmak üzere, bizleri bir kutlu doğumda daha buluşturan Mevla'ya hamd olsun.

Bu yılki kutlu doğum sayımızda, Batı kültüründeki tabiriyle, romantizmin en güzel örneklerini aktarmaya çalışacağım. Zira Allah (c.c.) Ahzap Suresi'nin 21. ayet-i kerimesinde "Andolsun ki sizin için Rasulümde güzel örnekler vardır." buyurmaktadır.

Rasulullah Efendimiz "Allah'ın kızcağızlarına iyi davranın, onlar size Allah'ın emanetidir." (Tirmizi) buyurmuştur. "Sizin en hayırlınız, kadınlara karşı en iyi davrananınızdır." (İbn-i Mace) sözüyle de erkeklerin kadınlara karşı ilgi ve alakada noksanlık etmemelerini öğütleyerek; dayak, hakaret gibi aşağılayıcı tutumlarda bulunmamaları gerektiğini belirtmiştir. Peygamber Efendimiz hanımlara karşı nezaketin, daha evliliğin ilk gününden itibaren nasıl olması gerektiğini şu sözleriyle tavsiye buyurmuştur:

"Biriniz bir kadınla evlendiğinde veya cariye aldığında, alnındaki perçeminden (kahrül) tutup şöyle dua etsin: ' Allah'ım, onun iyisini, huyunun da iyisini dilerim. Onun şerrinden, kendisine verdiği huyunun da kötüsünden sana sığınırım.' " (Ebu Davud)

Bir diğer hadis i şerif de şöyledir:

Esmâ binti Yezid şöyle dedi: " Ben Hz. Aişe (r.a.) 'yı bakılması için süsledim, sonra Peygamber (s.a.v.) Efendimiz onun yanına geldi. Kendisine büyük bir bardak süt getirildi ve o da içti, sonra sütü Aişe'ye verdi. Aişe utandı ve başını öne eğdi." (Ahmed B. Hanbel) Müminlerin vefa örneği Rasulullah (s.a.v.) Hz. Hatice annemiz için " Hatice, dünya kadınlarının en hayırlısıdır, bana onun sevgisi bahşedildi, ben onun sevdiğini severim." (Bebzuri) buyurmuştur ve annemiz öldükten sonra da onun akrabalarına kestiği kurbandan göndererek vefa göstermiştir.

Cenab-ı Hakk'ın " Eşlerinize en güzel biçimde geçinin." (Nisa/19) emriyle, Rasulullah Efendimiz eşlerine hoş sözlerle hitap ederdi. Onlarla şakalaşır, hatta koşu yarışı bile yapardı. Rasulullah Efendimiz, vahyin manevi ağırlığı ile fiziken de ağırlaşır ve böyle zamanlarda " Hz. Aişe annemizin kollarında 'Kelimini ya HümeYra (Sarıl bana ey pembe yanaklı)' " diyerek sükun bulurdu. (Münavi, Feyzül Kadir)

Peygamber Efendimiz, Hz. Aişe annemize olan muhabbetini şu sözlere ifade etmiştir:

"Aişe'nin diğer kadınlara üstünlüğü, tiridin diğer yemeklere üstünlüğü gibidir." (Buhari)

Başka bir hadis-i şerifte de kendisine " En çok kimi seviyorsun ya Rasullallah? " diye sorulduğunda "Aişe'yi." ; "Erkeklerden ya Rasulallah?" sorusuna ise "Onun babasını." cevabını vermiştir. (Buhari) Hz. Aişe annemizin "Beni nasıl seviyorsun ya Rasulallah?" sorusuna "Kördüğüm gibi." cevabını veren Efendimiz, ilerleyen yıllarda, Hz. Aişe annemizin " Kördüğüm ne alemde ya Rasulallah?" diye yoklaması üzerine "İlk günkü gibi." karşılığını vermiştir. (İbn-i Hanbel)

Peygamber Efendimiz kadınlara iyi muamelenin güzel örneklerini sergilerken etrafındakilere de böyle davranmalarını öğütledi. Bir sefer sırasında, kadınların bindiği develeri süren Enceşe adlı köleye " Dikkat et ey Enceşe, sırcalar için develeri yavaş sür." buyurmuştur.

Efendimiz, kızı Fatıma'ya " Ey Fatıma, kocan sana bakmaz iken de sen ona bak, bu aranızdaki muhabbeti arttır." öğütünde bulunmuştur. Bununla birlikte aile içindeki muhabbetin önemini Ebu Said (r.a.) şöyle nakletmiştir: "Adam ailesine, kadın da ona baktıklarında Allah (c.c.) onlara rahmet nazarı ile bakar. Ellerini ellerine aldıklarında günahları parmaklarının arasından dökülür gider." (Ramuz el ehadis)

Yazımı Hz. Aişe annemizden rivayet edilen muhteşem bir hadis-i şerifle noktalamak istiyorum. Cenab-ı Hak, öğrendiklerimizin hayatımıza tesir etmesini nasip eylesin.

"Bir gün Rasulullah Efendimiz mübarek alınlarının kayışını çakıyordu, ben de iplik eğiriyordum. Mübarek yüzüne baktım, parlak alnından ter damlıyordu. Ter damları her tarafa nur saçıyordu, gözlerimi kamaştırıyordu. Şaşakaldım. Bana doğru baktı, ' Sana ne oldu ki dalgın duruyorsun?' buyurdu. Ben de ' Ya Rasulallah, mübarek yüzünüzde nurların parlaklığına ve mübarek alnınızdaki ter damlarının saçtıkları ışıklara bakarak kendimden geçtim.' dedim. Rasulullah Efendimiz kalkıp yanıma geldi, gözlerimin arasından öptü ve ' Ya Aişe, Allah sana iyilikler versin, beni öyle sevindirdin ki daha önce bu kadar sevindiğimi hatırlamıyorum.' buyurdular. (Deylemi) (Suyuti-Hasais'ül Kübra)

Sıddıka ÂMİNE

SURELERİN İSİM ANLAMI

11: HÛD SURESİ

50. – 60. Ayetlerde Arabistan halkına gönderilmiş Peygamberlerden biri olan Hûd'un (a.s) hayatından bahsedildiği için sureye bu isim verilmiştir.

12: YUSUF SURESİ

Surenin başından sonuna kadar Yusuf Peygamberden bahsedildiği için bu adı almıştır.

13: RA'D SURESİ

Surenin 13. ayetinde gök gürültüsü manasına gelen "er-Ra'd" kelimesi zikredildiği için sureye bu ad verilmiştir.

14: İBRAHİM SURESİ

35-41. ayetler Hz. İbrahim'in (a.s) duasını ihtiva ettiği için sureye bu ad verilmiştir.

15: HİCR SURESİ

Hicr, bir yer adıdır. 80-8. Ayetlerde Hicr'den bahsedildiği için sureye bu ad verilmiştir.

16: NAHL SURESİ

68. ayette bal arısından söz edildiği için sureye bu ad verilmiştir.

17: İSRA SURESİ

İsra geceleyin yürümek demektir. Hazreti Peygamber'in (s.a.v) Mirac mucizesinin Mekke'den Kudüs'e kadar olan kısmı bu surede anlatıldığından sure "İsra" adını almıştır.

18: KEHF SURESİ

Sure bu adı içinde söz konusu edilen ve "mağara arkadaşları" demek olan "Ashab-ı Kehf"den almıştır.

19: MERYEM SURESİ

Bu sure diğer bahisler yanında özellikle Hazreti Meryem'den ve onun Hazreti İsa'yı (a.s) dünyaya getirmesinden bahsetmesi sebebiyle "Meryem suresi" adını almıştır.

20: TAHA SURESİ

Sure ismini Ta-Ha harflerinden almıştır.

CAFER-İ TAYYAR

(Radıyallahu anh)

“Cafer’i cennette uçları kana boyanmış iki kanatlı bir halde gördüm.” hadisiyle müjdelenen kahraman sahabe.

Peygamber Efendimiz Hazreti Muhammed’in amcası Ebu Talib’in oğlu olan Caferi Tayyar’ın nesebi, Cafer bin Ebi Talib bin Abdülmuttalib bin Haşim bin Abdi Menaf bin Kusay’dır. Künyesi Ebu Abdullah, lakabı ise "iki kanatlı Cafer" anlamında Cafer’i Zülcenaheyn veya "uçan Cafer" anlamında Cafer-i Tayyar’dır

Hazreti Ebu Hureyre onun hakkında şöyle naklediyor: “Müslümanların içinde yoksullara en çok Caferi Tayyar yardım ederdi. Onlarla oturur, konuşur, fakirleri evine götürür; evinde ne varsa onu yedirirdi. Hatta bazen, içinde hiçbir şey kalmamış yağ ve bal tulumlarını önümüze koyar, onların içini dışını yalardık.” Bu yardımseverliğinden dolayı Peygamberimizden *Fakirlerin Babası* künyesini aldı.

Allah Rasulü, Cafer’in oğlu Abdullah’a: “*Baban da bedenlen ve ahlaken bana benzerdi, sen de Ey Abdullah, Allah’ın yarattıklarından bana en çok benzeyensin.*” buyurmuştur. Sima olarak ve güzel huyları ile Peygamberimize çok benzeyen yedi kişiden biridir.

Rasulullah (Sallallahü Aleyhi Vesellem) Hayber’in fethinden döndüğünde onu Caferi Tayyar karşıladı. Efendimiz onu alnından öpüp bağrına bastı ve: “Hayber’in fethine mi yoksa Cafer’in gelişine mi sevineceğim bilemiyorum.” buyurdu. Böylece Cafer, Rasulullah’ın sevgisine mazhar oldu.

Bir gün Ebu Talib, oğlu Cafer ile yürürken Peygamberimizi gördü. Hz. Ali ile namaz kılıyorlardı. Ebu Talib “Git sen de kardeşinin yanına dur, namaza başla.” deyince Hz. Cafer namaza durdu. Peygamberimiz ona: "Hak Teala sana iki kanat versin. Cennette onlarla uçasın." diye dua etti. Allahu Teala bu duayı kabul etti ve Mute gazasında şehid olmakla şereflendi.

Hicretin 8.yılıda Cemaziyel evvel ayında yapılan Mute Savaşında yüz bin kişilik Rumları yenen üç bin kişilik İslam ordusunun 2.komutanı olan Caferi Tayyar’ın savaşta eli kesildi. Sancağı diğer eline aldı ancak bir darbeye o eli de kesilince düşmanlara sancağı bırakmamak için pazılarıyla sancağı göğsüne kaldırdı. Mızrak, ok ve kılıçla vücudunun ön kısmına yetmişten fazla darbe alarak (M.629) 41 yaşındayken şehit oldu.

Erva YAREN

SOHBET-İ PİRAN

Allahu Teala'ya hamd, Rasulüne ve ashabına salât-u selam olsun. Allah'ın velileri arasında öyleleri vardır ki onlar daha doğuştan evliyadır. Bu yazımızda Rasulullah'ı rüyasında gören pir efendilerimizden bahsedeceğim.

Buhari, Müslim, Tirmizi ve Ebu Davut gibi muhaddislerden nakledildiğine göre, Rasulullah Efendimiz "Salih rüyalar, nübüvvetin kırk altı cüzünden bir cüzdür." ve "Beni rüyada gören, gerçekten beni görmüştür, çünkü şeytan benim suretime giremez." [Buhari, Tabir 2, 10; Müslim, Rüya 10; (2266); Muvatta, Rüya 1, (2, 956) buyurmuştur.

Rasullullah Efendimizi rüyada veya halde görmek şüphesiz dünyadaki kelimelerle tarif edilemeyecek güzellikte bir duygudur. Üstadımız Mustafa Özbağ Efendi Hazretleri sohbetlerinin birinde, Rasulullah Efendimizi rüyada görmek gerçekte görmek gibiyse, rüyada görenler de artık birer sahabelidir, demiştir.

Rabbim onu görenlerden, ona layık olanlardan ve onu her zerresinde hissedip gittiği minvalde gidenlerden eylesin cümlemizi.

Bu görülen rüyalar, haller bir de velilerin ve pir efendilerimizin üzerinde olunca bambaşka bir güzellik ve incelik kazanarak bizlere örnek olur. İşte bu aşk hallerinden bazılarını dilimiz döndüğünce aktaracağız.

İmam-ı Âzam Hazretleri bir gece rüyasında Peygamber Efendimizi mahşer yerinde, Havz-ı Kevser başında, yanlarında Hz.İbrahim Halilullah (aleyhisselâm) bulunduğu halde görür. Hz.İbrahim(aleyhisselâm) mübarek yanağını, Peygamber efendimiz(sallallahu aleyhi vesellem)'in mübarek göğsüne koymuşlar ve onun yanında da Hz.Ebubekir Sıddık(radyallahü anh) ve 17 kişi olduğu halde bir saf teşkil etmişlerdir. Havz-ı Şerifin beri tarafında da komşularından salih bir zat, elinde büyücek bir kâse olduğu halde beklemektedir. İmam-ı Âzam Hazretleri o zattan su ister. O da "Evet, vereyim, fakat evvela izin isteyeyim," der. Peygamber Efendimiz(sallallahu aleyhi vesellem)'den aldığı izin üzerine Peygamber Efendimizin kendi mübarek avuçlarıyla doldurduğu bir kâse suyu İmam-ı Âzam Hazretlerine verir. İmam sudan içtikten sonra, orada bütün arkadaşlarını ve talebelerini hazır görerek tamamına içirdiği halde sudan bir parmak dahi olsa eksilmemiş olduğunu görür.

Abdülkadir Geylani Hazreleri bir rüyasını şöyle anlatır:

Hicri beş yüz yirmi bir senesi Şevval ayının on altısı olan Salı günü öğleden önce, Resûlullah efendimizi rüyamda gördüm. "Ey oğlum, niçin konuşmuyorsun?" buyurdu. "Babacığım ben yabancıyım. Bağdat fasihlerinin yanında nasıl konuşurum?" dedim. "Ağzını aç!" buyurdu. Ağzımı açtım. Yedi defa mübarek ağzının suyundan ağzıma saçtı ve "İnsanlarla konuş, onları güzel hikmet ve vaazlar ile Rabbinin yoluna çağır." buyurdu. Öğle namazını kıldım. Yanımda kalabalık insanlar gördüm. Nutkum tutuldu. Ali bin Ebî Tâlib'i gördüm. Mecliste benim karşımda ayakta duruyor ve bana; "Ey oğlum niçin konuşmuyorsun?" diyordu. "Babacığım! Nutkum, konuşmam tutuldu, konuşamıyorum." dedim. "Ağzını aç." buyurdu. Açtım. Ağzının suyundan ağzıma altı defa saçtı. "Niçin yediye tamamlamadınız?" dedim. "Resûlullah'a karşı olan edebimden." buyurdu ve gözden kayboldu. Bundan sonra en fasih bir dille konuşmaya başladım.

Abdülkadir Geylani Hazretleri bir gün, minberde oturmuş vaaz ediyordu. Birden süratle en son basamağa indi. Ayakta, elimi elinin üstüne koyarak, mütevazı bir şekilde durdu. Bir müddet sonra minbere çıktı. Eski yerine oturdu ve vaazına devam etti. Oradakilerden birisi, ne oldu diye sual edince; "Ceddim Resûlullah'ı gördüm. Geldi ve minber önünde durdu. Hayâ edip, son basamağa indim. Kalkıp, gitmeye başlayınca, bana yerime oturmamı ve insanlara vaaz etmemi emretti, " dedi.

İmam Şafi' Hazretleri bir rüyasını şöyle anlatır:

Bir gece Peygamber Efendimizi rüyamda gördüm. Bana emri şöyle oldu: "Sen kimsin?"

Ben dedim: "Ya Resulullah! Senin bölüğündenim." "İleri gel." dedi. "Ağzını aç." dedi.

Açtım, ağzıma mübarek dili üzerindeki ıslaklıktan bir miktar nakletti, şöyle ki ağzımın içi dopdolu oldu. "Var şimdi işin tamamıdır." dedi. Ve hem ol saat;

Hazreti Ali, gördüm ki parmağıma bir yüzük geçirdi ve dedi: "Peygamber ilmi ve benim ilmim sana kutlu olsun."

YARADILIŞ

Hz. Peygamber s.a.v.'e sahabe soruyor: “Ya Rasulallah, Allah hiçbir şey yaratmazdan önce neredeydi?” O da diyor ki: “Âmadaydı.”

“Kün!” lafzıyla alakalı bu yaşadığımız alemle, yaşadığımız bu kainatla ilgili bizim Ademimiz olabilir Adem (as). veya bir prototip var, Adem prototipi. Bu Adem prototipi gelmiş, yaşamış bunda şek şüphe yok, bizim alemimizi bizim zamanımızı ilgilendiren Adem (as)’dır. Ama ben bir “Adem” olduğuna inanmıyorum. Yaratılmış olarak sadece yaşamış olduğumuz bu kainatı görmüyorum. Mevcut Kur'an-ı Kerim'in, Adem'in (as), peygamberlerin bu alemde yaşadıklarına inanıyorum; onların hepsi de bu alemleri ilgilendiriyor. Ama Cenab-ı Hakk'ın sadece bu alemleri mi var, orada duruyorum. Bir alemin içerisinde alemlerin mevcudiyeti olduğu gibi farklı alemlerin olduğuna veya başka alemlerin de olduğuna inanmıyorum.

Hz.Peygamber (s.a.v.)'e sordu sahabe: “Ya Resulallah hiçbir şey yok iken Allah neredeydi?” “Amadaydı.” dedi. Ama; bulutumsu bir şey... Bulutumsu.. Bulut değil. Bulutumsu olunca bir cisim yok orta yerde. Ona bir şekil, bir şemal vermek, bir anlam vermek mümkün değil. Onu bir şeye benzetmek mümkün değil, bir şeye benzemez. Allah hiçbir şeye benzemez. Amadaydı Allah. Allah'ın ama halini tefekkür etmek, tefekkürün yasaklandığı yer ama. Buraya biz diyebiliriz ki zat-ı uluhiyet. Hatta buraya hakiki zat diyebiliriz. Amadaydı. Bilmiyoruz hiçbir şey. Bunu tefekkür etmek, bunu düşünmek, neye benziyor, yenilir mi, içilir mi, koklanır mı demek fiziki olarak herhangi bir şeye benzetmek mümkün değil. Ama varlığın kaynağı burası, varoluşun kaynağı burası.

Hiçbir şey yok iken Allah var idi. Burası “ama”. Hiç bir şey yok, Allah tanınmayı istedi, bir şey yarattı. Bir şeyden bütün her şeyi yarattı. Bu bir şeyi yaratırken kendi ruhundan ve nurundan yarattı. Hz.Peygamber (s.a.v.) Hazretleri diyor ki; “Hiçbir şey yok iken Allah önce beni yarattı. Ben yaratılmışların evveliyim. Ben Peygamberlerin evveliyim. Adem yok iken ben var idim. Adem yok iken ben Peygamber idim. Adem (as), insan olarak varlıkların babasıdır, ben yaratılmışların babasıyım.” Bunlar hadisi şerif ve hadisi kudsilerdir. O zaman bu ilk yaratılan şey Muhammedü'l Mustafa'nın (s.a.v.) ruhaniyeti ve nuraniyetidir. Aynı zamanda Allah'ın ruhundan ve nurundan üflediği şeydir. Bir hadisi şerif; “İlk önce akıl yaratıldı. Bu aynı zamanda el akıldır, hatta akli evveldir. Bir hadisi şerifte de; “Allah ilk önce akli evveli yarattı.” diyor. Normalde bu akli evvel ve Muhammedü'l Mustafa veya Hz.Peygamber s.a.v. hz.lerinin ruhaniyeti ve nuraniyeti, farkındaysanız benim kullandığım kelimeler bunlar hepsinin de karşılığında hadis var. Benim için din, kuran ve sünnettir. Ben bir şeyde hadisi şerif var ise Ahmet şunu dedi, Mehmet şunu dediği atarım. Şimdi burası aynı zamanda akli evvel aynı zamanda Cenab-ı Hakk'ın varlığa geçtiği yerdir. Bunun üzerinden bu ruhundan ve nurundan bir şey yarattım dediği şey bu yaratılıştır. Bunun ne olduğunu kelime olarak bilmiyoruz. Çünkü Cenab-ı Hakk'ın ruhunun ve nurunun ne manaya geldiğini bilmiyoruz sıfatsal olarak. Çünkü birisi Allah'ın ruhu şudur diyemez. Allah'ın nuru şudur da diyemez. Ancak şunu diyebiliriz; ben bunu kendimce diyorum: Ruhundan kastı Batınlığı, nurundan katsı da Zahiriliği yani görünenidir. Cenab-ı Hak, akli evvelden kalemi yarattı. Aynı zamanda da Levhü Mahfuz'u yarattı, ruhları yarattı, kaderi, misal alemini, şahadet alemini yarattı. Yaradılışla ilgili hadisi şeriflere baktığımızda bunların hepsini de göreceksiniz. Allah kalemi yarattı. Kalem bildiğiniz kalem değilmi, öyle değil o. Bu onun misali gibi ama öyle değil. Allah Levhü Mahfuz'u yarattı. Levhü Mahfuz'u yarattıktan sonra kaleme dedi ki, hadisi şerif bu, “YAZ!”. Kalem sordu: “Ne yazayım?” “Kıyamete kadar olacak her şeyi yaz.” Kıyamete kadar olacak her şeyi kalem yazmaya başladı. Yazarken kaderi de yazdı. Ruhları yazdı. Kaç tane ruh yaratılmışsa yaratılacaksa. Ondan sonra misal alemini yarattı. Sonra şahadet alemini yazdı. Şahadet alemleri de gördüğümüz bütün bu alem, gördüğümüz var olan. Şu anda gözümüzle gördüğümüz, kulağımızla duyduğumuz, duyu organlarıyla bu noktada hissettiğimiz şeyler. Kafaları karıştıran “Big Bang Teorisi” var.

Big bang teorisinde, yapacakları araştırmalarda, maddenin altına gittiklerinde kocaman bir hayal, yokluk görecekler. Maddenin olmadığını görecekler. AMA, bulutumsu. Buzu ısıttınız, su oldu; suyu ısıttınız, buhar oldu. Buz... Buhar... Amadaydı... Bulutumsuydu. Yoktu. Bir Şey yarattı. Ruhundan ve nurundan. Buhar soğudu, soğudu, buz haline geldi. Bir daha ısınırsa yok olacak mı gözümüzün önünden? Gerçekte vardı, Şu anda gerçekte var mı? Bir kazan kurduk hepimizi attık içine. Kaynattık, bizden bir Şey kaldı mı, hani vardık? Bu bir alem, alemlerin içerisinde bir sürü alem var. Alemler iç içe. biz baktığımızda 7 tane gök 8 tane gök sıralayabiliriz. 7 tane yer, arz sıralayabiliriz. Dünyaları , gezegenleri, kainatı, güneşi, ayı, Samanyolu'nun dıŐındaki binlerce Samanyolu'nu bunun içerisinde koyabiliriz. Bu hala daha büyüyüp geniŐlemekte.

Anne düşünün bir çocuk doğurdu. Adam sağlam, anne de sağlam. Adam diyor ki, "Ben durmam durduğum yerde ya evlat isterim." Kadın da diyor ki "Ben doğurğanım, aşk bende tecelli etsin, ben sana binlerce çocuk veririm." Pırsırık adamlar bir çocuk ister, pırsırık kadınlar bir çocukla baş edemez. Şöyle bir Allah düşünabiliyor musunuz; bir alem yarattı bıraktı. Şöyle bir, hani ruhundan nurundan dediği bir, Muhammed'ül Mustafa'nın ruhu, nuru düşünabiliyor musunuz bir alemde kalsın? Acaba böyle kaç tane alem var? Hakikati Muhammediye'nin bütün her Şeyi içine aldığına ve hızla geliŐtiđine, geliŐirken büyüdüğüne inanıyorum. Benim inancım bu hızla büyürken amanın içinde büyüyor ve bilinmez idim dediği de burasıdır. Eğer biz bir sürü Alem var diyeceksek, bir sürü de Adem vardır o zaman.

DeđiŐen bir Şey yok, aynı dünyanın içerisinde 10 sefer dahi insanlık başlayıp bitmiŐ olabilir. Her seferinde Cenab-ı Hak Adem vasıflı birisini göndermiŐ olabilir. İlk yaratılan Adem'dir; ama her seferinde Adem vasıflı birisini göndermiŐtir. Her seferinde nasıl veli vasıflı insanlar gönderdiyse her seferinde de Adem vasfında insanlar göndermiŐ olabilir.

Hz. Peygamber s.a.v. hz.lerini rüyasında görenlerin hepsi de ayrı bir peygamber anlatacak. Peygamber bir tanedir. Herkesin rüyasında gördüğü Peygamber (s.a.v.)'ın hak olduğu hadisle sabit. Bir peygamber her insana farklı tecelli ediyorsa aynı peygamberin farklı alemlere tecelliyatı da mümkün olabilir.

Görülen rüya somut değil. Görüntü somut değildir. "Ama" somut değil. Somut olması için Őehadet alemi olması lazım. Somut olanı alemdeki verilerle akıl tarif ediyor. Ama Akılın tarif etmesi için bir Őekle, Őemale ihtiyaç var. Biz onu somutlaŐtırıyoruz. O zaman normalde somut mu ki? Madem ki o buz-buhar denklemini kurduğumuzda bizim buz olarak gördüğümüz Şeyi biz somut zannediyoruz, gerçekte somut mu o zaman? Somut dediğin Şeyi ısıttıverdin su oldu. Biraz daha ısıttın buhar oldu. Hani nerede somut? Gitti. Buz kalmadı. Akıl aldansın diye somut görüyor. İmtihanın sırrı burasıdır.

"Âma"nın kelime karşılığı bulutumsu bir Şey, bulutumsu bir Şey olarak tarif eden Hz. Abbas'ın (ra) oğlu Abdullah, Hz. Ömer, oğlu Abdullah. Bunlar çünkü Arapça diline hakim kimseler. Hele Hz. Abbas (ra) Efendimiz Arapça'ya o kadar hakim ki o yüzden ilk tefsiri tek cilt olarak Hz. Abbas'ın oğlu Abdullah yazmıŐtır. Onlar diyorlar ki bulutumsu bir Şey Arapça'daki karşılığı. O zaman somut olarak gördüğümüz her Şey aldatmacadan ibaret. Akılın aldandığı yer. Hatta imtihanın sırrıdır. Kim aldanıyor, sırrı burada. Kimler aldanıp hakikati görmüyor? Kuran öyle diyor ya "Dünyada kör olanlar, ahirette de kör olacaklar." Kimler akıllarını imparator yaptı? Kimler akıllarını Allah yaptı? Kim aldandı? Kimi aldattı değil, kim aldandı, o aldatmıyor. Kim aldandı? Perdelemedi, örtmedi. PerdelememiŐ, söylüyoruz. Hadisi Şerif; "Dünya hayatı çölde yürüyen bir kimsenin bir ağacın altında gölgelenmesi gibidir." Somutluk burada. Gerçeği var mı gölgenin?

Şimdi geçtim buraya gölgem düştü. Geldim buraya, işte gölgem. Gördünüz mü gölgesi? Gerçek mi o? Değil. Bassanız bana mı basacaksınız? Hayır. Biraz daha gittim, böyle gölgem daha da uzadı. Gölgem uzadı. Ben uzun muyum, değilim.

Biraz daha ışığı bu tarafa getirdim, biraz daha yürüdüm, gölgem 18 m. oldu. Ben 18 m. miyim? Işık arkadan biraz daha fazla vurdu ben biraz daha ona göre hazırladım kendimi, gölgem 180 m. oldu. Ne kadar uzunmuş adam! Şu dünya hayatı ne kadar uzunmuş! Ayete bak ne güzel: "Allah gölgeyi uzattı. Dünya hayatı bir yolcunun, bir çölde giden bir yolcunun, ağacın altında gölgelenmesi gibidir. Ayeti kerime "Allah gölgeyi uzattı." İşi gücü yok gölgeyi uzatmış. Gölgenin nesi somut?

Aslını kim gördü? Herkes suretini gördü. Aslında herkes hakikatini gördü, kendi hakikatini gördü. Ama görenlerin hepsi insan suretinde gördü. Onlar kendi hakikatleri noktasında gördüler onu. Eğer normalde bu noktada hakikatin hakikati vardır deyip yola düşerlerse o zaman Hz. Peygamber s.a.v. hz.lerini görme hakikatleri de değişecek. Bunun da hakikati vardır, dediğinde hakikat noktasında ayrı perdelere geçecekler ve hakikatin de hakikati vardır, hakikatin de hakikati vardır deyince bakışları ve görüşleri de değişecektir. Dün ben İstanbul'daydım, doğru değil mi? İstanbul'a gittim geldim. Gittiğimi ilmen biliyorlar. İstanbul'a gittim geldim ben. Gidiş olarak biz diyoruz ki böyle gidiş; gidiş istikameti bir kimsenin yürüdüğü istikamet, yön olarak öyle değil mi? Değil. İşte şahadet de farklı tecelli ediyor.

Hakikatin de hakikatine ulaşacak. Yürü ruhlardan da öteye. Cebrail (as) ruhları da geçti. Hz. Muhammedü'l Mustafa yanında nereye kadar geldi? Rasulullah s.a.v. hz.lerini getirdi, Kabe Kavseyin. Ayeti kerime diyor ki "İki yay ucu kadar." Yayı gerdin, yayı gerdiğin zaman iki ucu birleşti, arada ne kadar mesafe kaldı? Bu kadar mesafe kaldı. Cebrail (as)'ın gelemediği yer. Anlatmadı orayla alakalı bize bir şey. Anlatmadığından susuyoruz. Cebrail as dedi ki " Ya Resulallah, benim müsadem buraya kadar bundan sonrasında yanarım, bundan sonrasını kendi başına gideceksin." Cebrail (as) bu noktada biz diyebiliriz ki; ruh açısından, yaratılış ve ruhaniyet açısından zirve. Ama onun da durduğu yer var. Ondan sonrasını Hz. Muhammed Mustafa sav. hz.leri yürüdü. Bunu ayeti kerimeyi bize aktarıırken miraçla alakalı "Allah ona sarktı." diyor. Bakın Rabbi ona sarktı demiyor, Hakk ona sarktı demiyor, Rahman ona sarktı demiyor. Allah ona sarktı. Allah. Burada sıfatların cemi hepsi. Allah ona sarktı.

Bak beyite bak, beyit muhteşem. "Sen o gölgeyi gördün ya!" diyor, "Sen onun aslını ara."

Bu seyri sulükte dervişlerin yaşadığı bir haldir aynı zamanda. Sufilerin öyle bir anı, yeri vardır ki onlara böyle alemleri gezdirirler o kimsenin gidebildiği yere kadar. Böyle bir noktada mesela çok enteresan prototipler ve hayat standartları görür sufiler. Mesela bir kaya düşünün cam gibi, içinde bir zatı şerif Allah'ı zikrediyor. İnsan. Hani ben zikre çok ehemmiyet veririm ya. Böyle bir kubbeli bir taş gibi bir şey düşünün, ondan sonra içinde bir kimse Allah'ı zikrediyor. Sufiler de yaşar böyle halleri, böyle bir şeyi nerede hangi hadis kitabında okuduğumu hatırlamıyorum. Böyle bir nokta da tabi insanın merakını celbediyor, yani böyle cam bir şeyin içinde Allah'ı zikreden bir kimse. Soruyorsunuz hani, "Burası neresi, sen ne yapıyorsun burada?" O cevap veriyor: "Ben ne zaman yaratıldığımı bilmiyorum." "E ne yapıyorsun?" "Ben yaratıldığım günden beri burada Allah'ı zikrediyorum." "Ne yiyip içiyorsun?" "Benim yediğim içtiğim hiçbir şey yok, ben Allah'ın zikriyle doyuyorum. Allah'ın zikriyle yaşıyorum." "Hiç uyudun mu?" "Uyku hali nedir bilmiyorum." diyor. Böyle bir hayat standardı yaşıyor. Bunu tabi dışarıda birisine söylesem "Hadi lan, kafayı kırmış bu, böyle bir şey mi olurmuş!" der inanmaz. Hatta içinizden bazıları dahi belki de inanmayacak. Var. Normalde şimdi bunu böyle fizik olarak anlatmak mümkün değil. Fizik olarak işin içinden çıkamıyorsunuz zaten. O zaman şöyle düşünüyorsunuz, yani yaşadığımız bu alem, Arabi'ye atıfta bulunayım, "Tabiat alemi; alemlerin en kötüsüdür, en aşağısıdır." diyor ya. En aşağı en kötü yerde yaşıyoruz şu anda. Zaten hayalden ibaret değil mi bu alem?

Hz. Mevlana öyle demiş: "Sen bu alemi hayal üzere yürür gör."
Selamunaleyküm.

(Mustafa Özbağ Efendinin sohbetinden derlenmiştir.)

DİN DUYGUDUR ŞEFKAT

"Size kendi aranızdan öyle bir peygamber geldi ki sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. Kalbi sizin için titrer, müminlere karşı pek şefkatli ve merhametlidir." (Tevbe, 9/128-129)

Şefkat, sözlüklerde "acıyarak" ve koruyarak sevme, sevecenlik olarak tanımlanır. Kökeninde sevgi, merhamet ve yardım duygularının bulunduğu şefkat, çeşitli felsefi görüşlerde ve inanç sistemlerinde farklı şekillerde dile getirilmişse de bunların hepsinde olumlu bir duygu ve davranış biçimini ifade etmiştir.

Allah Rasülü buyuruyor ki:

"Bütün müminleri birbirlerine merhamette, muhabbette, lütf ve atıfet hususlarında sanki bir vücut misali görürsün. O vücudun bir uzvu hastalanınca, vücudun öbür azaları birbirlerini hasta azanın elemine-uykusuzlukla, hararetle iştirake çağırırlar(hasta uzvun elemi paylaşırlar)."

Görüyoruz ki şefkat ve merhamet, kardeşliğin olmazsa olmazlarından ve hatta kardeşliği adeta tarif eden bir kavramdır. Özellikle günümüzde, kardeşlik bağının bu denli kopuk olmasıyla birlikte bu hadis-i şerif, birbirimize olan şefkat ve merhamet duygularımızı pekiştirmemiz için oldukça önemli ve öncü bir hadis-i şeriftir.

Ayrıca son günlerde İslam alemi içinde cihat adı altında, (oysaki cihadın şanından çok uzak) her türlü zulüm örneği yaşanmakta..

Şefkat, merhamet ve af peygamberi olan Hatem-ül Enbiya Muhammed-i Mustafa (sav)'in ümmeti olarak bize düşen, yeniden bu dirliği, beraberliği canlandırmak için elimizden ne geliyorsa yapmak, önce kendimizi ve sonra bizden sonra gelecek olan nesilleri şefkat ve merhamet ahlakıyla yetiştirmektir.

Nasıl buyuruyor Allahu Teala Kur'an-ı Keriminde:

(57:9) -Sizi karanlıklardan aydınlığa çıkarmak için kuluna apaçık ayetler indiren O'dur. Şüphesiz Allah, size karşı çok şefkatli, çok merhametlidir.

Öyleyse Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmak isteyen bir kimsenin, şefkatli ve merhametli olmayı kendine düstur edinmesi gerekir.

Allah hepimize Ayet-i Kerime'de de buyurduğu gibi:

"Müminlere karşı şefkatli ve merhametli, kafirlere karşı şedid!" olabilmeyi nasip eylesin inşallah...

Sözümü Allah'ın, kitabında yer verdiği sözülle bitirmek istiyorum:

Onlardan sonra gelenler derler ki: "Rabbimiz, bizi ve bizden önce inanan kardeşlerimizi başı şla, kalplerimizde inananlara karşı bir kin bırakma! Rabbimiz! Sen çok şefkatli, çok merhametlisin!"

Amin.

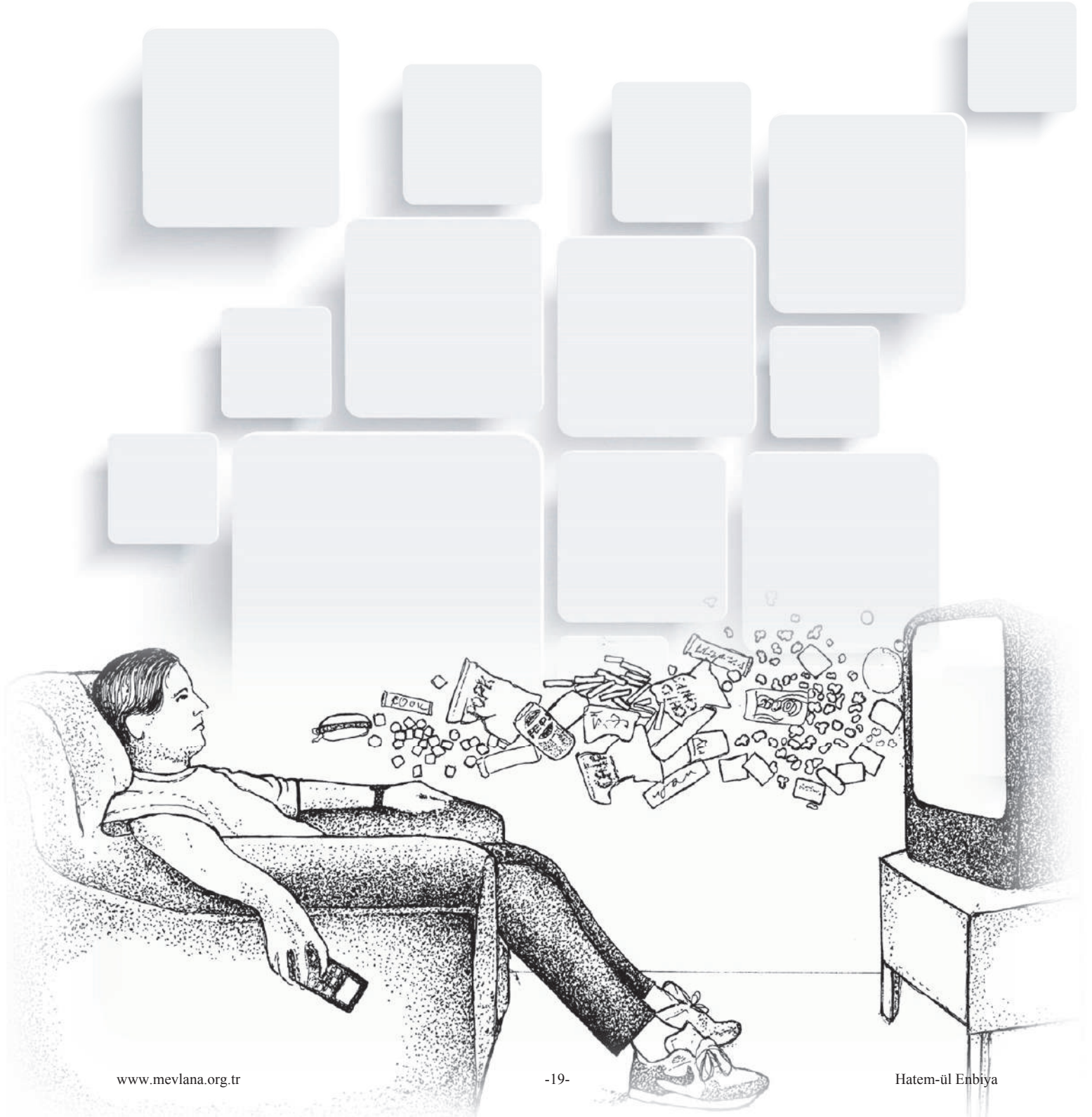
Fatma Meryem AK

HER ŞEY

REYTING İÇİN

BİR KÖŞE YAZISI

AYŞE ARICAN

Renkler, kombinler, uyum derken hakarete varan sözler, bitmeyen ağlamalar... Fazla dramatik olduğu fark edilince birden eller havaya... Kumandanın ileri tuşuyla çıktığımız yolculuğumuzda içerikler değişse de sanki formatlar münakaşa üzerine bina edilmiş gibi. Koca koca adamlar, yükselen ses tonları ve insanların inançlarına acımadan yapılan aşağılamalar... Nasıl Mehmetçik “Her şey vatan için!” temposunda koşuyorsa, yayın yönetmenleri de “Her şey reyting için!” temposunda koşuyor. Bazılarına göre “aptal kutusu” olan televizyonu arkaya yaslanıp rahat rahat izlemek mümkün değil gibi. İzleyici olarak görmek istediğim, münakaşalar yerine adabına uygun münazaralardır.

Arapça kökenli olan münakaşa ve münazara kelimeleri birbirlerine yakın gibi görünse de farklı anlamlara gelmektedir. Münazara, dinlemeye dayanan ve üstünlük sağlama maksadı taşımayan bir konuşma şeklidir. Münazaranın temelinde doğru bilgiye ulaşmak emeli vardır. Münakaşa ise dinlemeden çok söylemeye dayanan ve üstünlük sağlama maksadıyla yapılan bir konuşma şeklidir. Münakaşa sırasında kişiler, üstünlük sağlamak adına söyledikleri sözlerin doğru ya da yanlış olmasına bakmaksızın karşısındakini nakavt etmeye çalışır. Bunu yaparken hakaretlerin ve yumrukların havada uçuşması kaçınılmaz son olur. Oysa Nahl Suresi 125. Ayeti Kerimesi'nde; “Ey Muhammed! Rabbinin yoluna hikmetle, güzel öğütle çağır, onlarla en güzel şekilde mücadele et.” buyrulmaktadır.

Rasulullah (Sallallahü Aleyhi Vesellem) Hazretleri “Bir kavim, içinde bulunduğu hidayetten sonra sapıttı ise bu, mutlaka cedel sebebiyle olmuştur.” Bunu buyurduktan sonra Zuhuf Suresi'nden 58. Ayet-i Kerime'yi okur: “Onlar: ‘Bizim tanrımız mı yoksa o mu daha iyidir?’ dediler. Sana böyle söylemeleri, sırf tartışmaya girişmek içindir. Onlar şüphesiz münakaşacı bir millettir.” (Tirmizi) Başka bir hadisinde de Ebu Ümame (Radiyahallahu Anh) anlatıyor: “Rasulullah (Sallallahü Aleyhi Vesellem) buyurdular ki: “Kim haksız olduğu bir münakaşayı terk ederse kendisine cennetin ortasında bir ev kurulur. Kim de ahlakını güzel kılsa cennetin yüce yerinde bir ev kurulur.” (Tirmizi) Münakaşa etmek mümin sıfatlarından değildir. Müminlere yakışan tatlılıkla, güzellikle nasihat etmektir. Zira din nasihattir.

Müminler hak olmayan görüşleri çürütmek, doğruyu ve güzeli tebliğ etmek için delillere dayanarak “reddiye” yazma yolunu seçmişlerdir. Reddiye yazma konusunda örnek alabileceğimiz İslam alimlerinden biri, İmam Gazali Hazretleridir. Halen yazmış olduğu “Filozofların Tutarsızlığı” isimli reddiyesine cevaben reddiye yazan olmamıştır. Öğrenmek ve öğretmek Müslümanlar için oldukça kıymetlidir. Bedir zaferinden sonra, savaş esiri olarak, karşı taraftan ele geçen her bir kimse için dört bin dirhem kurtuluş fidyesi takdir edilir. Uzun yıllardan beri sıkıntı içinde bulunan Müslümanların bu paraya ihtiyacı olmasına rağmen peygamberimizin (Sallallahü Aleyhi Vesellem) emri üzerine, bunlardan okuma yazma bilenlerden her birinin, on Müslümana okuma yazma öğretmesi karşılığında fidye vermeden serbest kalacağı bildirilir ve öyle yapılır. İlim öğrenmek beşikten mezara kadar kadına ve erkeğe farzdır.

Bir ilim öğrenmenin İslam'daki yerine bakıyorum bir de belgeseli, ceza aldığı için yayın akışına ekleyen kanallara bakıyorum. Daha gidecek çok yolumuz var,
diyor ve televizyonun düğmesini kapatıyorum.
Teknolojinin iyi ve güzel işlerde kullanılması duası ile...

KAHVENİN FERYADI

Kahvenin kadim asaletinin boyun büküp kederlere büründüğünü tüm hücrelerimde hissedip titrediğim andı sallama Türk kahvesinin karşıma çıktığı gün. Közde uzun süre dinlenip aheste aheste dem tutan kahvenin yerini alabilir miydi suya katılıp iki dakikada kahveymiş gibi böbürlenip caka satan bu uyduruk içecek? İkişi bir arada, üçü, beşi bir aradalarla zaten kahveye en büyük çelmeyi takıp belini büken doğunun gelenekselliğini sindirmeye çalışan batının şipşakçılığı şimdi de kahveye mi el atmıştı! Eyvah eyvah! Kağıt bardağın az sonra çöpe gidecek akibeti ile kağıda yapılan zulmün birkaç dakikada elektrikle kaynatılıp suyu inim inim inleyen feryadına, kahvenin gözyaşları da katılınca, keyif veren bir içeceğin akıbetinden geriye bir ah kalmıştı sadece. Ah ki ah, eyvah ki eyvah...

İşte o vakit duyduğum bu inlemenin, zamanla bir feryada dönüşeceğini bilmeksizin kahvenin kadim hakikatine dair bildiklerimi tanıdığım tanımadığım herkese anlatarak bu ucube piyasa içeceklerini içmemeye dair verdiğim mücadele, kahveye bir vefa borcu olarak takıldı kaldı boynuma. Böylece bundan gayri daha başka bir özenle yapılan, içilen ve içirilen her kahvenin, şanına layık güzellikte olması da cezvesinden fincanına, tabağından lokumuna kadar uzanan bir ritüelin ayrıntılarına özenme gayretini beraberinde getirirken, yavaş yavaş birikti evveli ilkin Süleyman Peygambere kadar dayanan kahvenin heceleri telvesiyle yazılan.

Vaktiyle, Süleyman Peygamber zamanında, çaresiz hastalığa tutulan bir kavmin şifasının kahve taneleriyle pişirilecek suda olduğunu Süleyman'a fısıldayıp ötelere haber getirenin Cebrail a.s. olduğu rivayet edilir. İnsanlar bu içeceklerle şifa bulup, bir bir iyileşmeye başladıklarında, kahveye kesbedilen tüm hakikati bilmiş Süleyman, alemlerin yaradılışına sebep olanın özlemine bu kokuyla dindirmeye çalışırken.

Süleyman'dan asırlar sonra unutulmuş kahvenin hakikati, Veysel Karani ile ikinci kez can bulmuş. Rivayet odur ki Veysel Karani Hazretleri, develerini otlatırken hoş kokulu bir çiçeğin içindeki taneleri ağzına alıp da 'Yaradan her nimeti bir fayda için yaratmıştır' niyetiyle içince, tanır kahvenin nefesini yeniden. Ancak acımsı tattan dolayı ateşe tükürünce, ateşten yayılan hoş kokunun tesisi, tatlı bir rüyaya çeker Veysel'i. Rüyasında bu çekirdeklerin çuval çuval gemilere yüklenip dünyanın dört bir yanına taşındığını görür. Uyanır uyanmaz kavrulan tanelerin acılığını kaybettiğini görerek suda kaynatıp içer ve

aldığı zindelik ve keyifle “Keyfe Keyfe” diyerek sevinmekten kendini alamaz. Böylece Veysel diyarı Yemen ellerinden, Sahabeyi Kiram coğrafyasına kadar, ibadet esnasında verdiği zindelikten dolayı namı yayılırken, ashabın ve tebay ı tabiinin tek tek yitişinden sonra yeniden saklanıp gömülür tarihin tozlu koridorlarına kahvenin akibeti. Ta ki Habeşistan’ın Kaffa bölgesinde bir keçi çobanının, keçilerinin yediği bir bitkinin tesiriyle sabaha kadar uyumayışından şikayetlenmesi sonucu yakınındaki tekkenin kapısını çalıp dervişlerden aman dilemesine kadar. Böylece Şazeli tarikatının kurucusu Ebul Hasan Ali Bin Abdullah Abdulcabbar El Şerif El Zarcilli, ahir zamanda kahve adabını yerle bir edecek sallama kahvenin, kendi adını kullanarak nam salmasından (!) asırlar önce alır kahvenin kokusunu Üveys'ten miras. Bu vesileyle yine dağ taş dolaşan dervişler aracılığı ile doğduğu bölge olan Yemen’in Mokka bölgesine kadar ulaşıp dervişlerin sabah zikrinde uyumamalarını sağlayarak, zikre yoldaşlık eden kahve, yeniden layık olduğu itibara kavuşur.

Mısır seferi ile Yavuz Sultan Selim Han kahvenin tahtını kurarken, bir daha sırtını yere getirtmeyecek itibarına ise Yemen Valisi Özdemir Paşa vesile olur. Kanuni Sultan Süleyman’a Özdemir Paşa vasıtasıyla sunulan kahve çok beğenilir ve böylece Osmanlı sarayında hakettiği iktidara kavuşur. Kahvenin Osmanlı topraklarına girmesi ile tüm dünyaya yayılacağı altın çağı da başlamış olur. Yemenli tüccarlar eliyle Yemen- Kahire üzeri İstanbul’a getirilen ilk kahve tanecikleri kısa sürede tüm İstanbul halkının gözdesi olur. Evvela saraydan yalılara, yalılardan konaklara yayılan bu tiryakilik, artık muhabbet ehlinin ayrılmaz parçası olarak İstanbul'u mesken eyler.

Kahveye bir mekan arayışı da yine ilk Osmanlı döneminde ihtiyaç olunca, Cihan İmparatorluğu bağrında ilk Kahvehane Halep’ten Hakem, Şam’dan Şems(!) adında iki kişi tarafından Tahtakale’de 16. Yüzyılda açılır. İlk başlarda musiki şinasların, bestekarların, gazelhanların, ünlü şairlerin, entellektüellerin, sanatçıların, yazarların, daha sonra Mecma-ı Zürefa adıyla anılacak olan elitler grubunun bir araya gelip hatrı kırk yıl sonra son bulacak sohbetlerine ev sahipliği yapan kahvehaneler, kısa sürede İstanbul’un tüm mahallelerine kadar geniş bir alanı etkisi altına alır ve zamanla sanat hayatının merkezine dönüşerek bir çok beyite de ilham kaynağı olur. Namık Kemal “Kahve i ruy ı siyahın vardır elbet şöhreti, Sufiya badet taam hem içmek olur hikmeti” derken dostlarıyla toplanıp aldığı kararlar ile tanzimat ateşini körükleyeceğini bilmeden yudumlar burada kahvesini. İstanbul halkının cami ve mescitlerden sonra kitleler halinde topladığı en önemli mekânlardan biri haline gelir bir zaman sonra kahvehaneler. Esnaf kahvelerinden Yeniçeri kahvelerine, Âşık kahvelerinden, Tulumbacı, Semai, ve Meddah kahvelerine kadar geniş bir yelpazeyle sosyal yaşama renk katan kahvelerin kendine has mimarisi de dikkat çekicidir. Duvarları hat levhalarıyla, ortası fiskiyeli havuzlarla, peykeli duvarlarla bezenen bu harikulade mekânlara, Türk insanına has ince zevkin mührü vurulur kısa sürede. Şeyh Şazeli’yi pir edinen kahveci esnafı tarafından Osmanlı’nın son dönemlerine kadar duvarlarda baş tacı edilen “Ya Hazreti Şeyh Şazeli” yazılı levhalar da hemen hemen her Türk kahvesinde yerini alır. “Gönül ne kahve ister ne kahvehane, gönül sohbet ister kahve bahanel!” düsturuyla evlerden kaçıp erkek erkeğe muhabbetin zevkine varan İstanbul beyefendilerinden başka, konaklarda, yalılarda kahve bahanesiyle bir araya gelen İstanbul hanımefendilerinin şen kakkahaları yüzyıllar boyu kahve muhabbetleriyle taçlanır. Kahvehanelere, saraylara, konaklara sığamayan kahve, zamanla sokaklarda seyyar kahveciler tarafından dahi servis edilerek, bir taşın üzerine kurulup sokak ortasında yudumlanacak kadar tiryaki olanların imdadına koşar. Bir zaman sonra, artık meddahların, kuklacıların, tavlacıların ve âşıkların da uğrak yeri haline dönen kahveler, sadece bir eğlence mekânı olarak kalmayıp, Muhammediyelerin okunup, çok çeşitli kitapların da şerh edildiği ilim merkezleri halini alır. İlim irfan ehlinin kahve eşliğindeki bu eşsiz muhabbetlerle halkla kucaklaştığı mekânlar olarak tarihe geçer. İlim meclislerinden başka; sünnetçilik, berberlik, dişçilik, aktarlık gibi hizmetlerle de halka kucak açan kahveciler, toplumun ihtiyaç duyduğu hemen her veçhede imdada yetişirler. Halkın yoğun talebi, bu mekânlarda siyaset ehli insanların da bir araya gelerek fikirlerini özgürce tartışmalarına imkân sağlar. Böylece bir anda padişahın ve devlet adamlarının da eleştirilir hale geldiği bu mekânlar, kısa sürede sarayın dikkatinden kaçmayarak, ilk olarak Ebussuud Efendi'nin fetvasıyla yasaklanır. Bu yasağa onay vermeyen Kanuni'nin ardından ilerleyen yüzyıllarda daha fazla tehlikeli bulunan kahveler, II. Murat döneminde yeniden yasaklanır. Tebdili kıyafet gezen bir Osmanlı veziri, meyhanelerde içki içenlerin sarhoş olup sızdıklarını, ancak kahvenin insanları uyanık tutarak ayık hale getirdiğinde, çok fazla fikir yürütüp konuştuğu tespitini yaparak tehlikenin boyutuna dikkat çekmiş, daha sıkı tedbirler alınıp yasağın uzun yıllar sürmesine sebep olmuştur.

III. Murat döneminde yasak kalkarken, Abdulhamit Han dönemindeki yoğun istibdata rağmen kahvelere asla dokunulmamış olması manidardır. Şazeli tarikatına mensup olduğu söylenen II. Abdülhamit'in bunda etkisi var mıdır bilinmez.

Ağır abilerin, ehli tasavvufun, şair ve bestekârların ortak sevinçlerine kucak açan eşsiz Türk Kahvesi'nin yanına evvela batıdan gelen tütün, sonra doğudan gelen nargile, tütün yasağının ardından da enfiye ve çubuk sinsice sokulunca yavaş yavaş demlenmiştir kahvenin kederi. Kültürel ve siyasi sohbetler, isyan ahlakı ile baltalanınca, ağır abilerden sonra ilkin kahve terk etmiştir mekânı. Böylece kahvenin yerini çay, sanatkârların yerini kabadayılar, beyitlerin ve bestelerin yerini ise kâğıtçılar ve okeyciler alınca "Her seherde besmele ile açılır dükkânımız, Hz. Şeyh Şazelidir pirimiz üstadımız." tabelaları da terkedip gitmiştir yüzyıllar sonra kahvenin ardından kahvehaneleri.

Ehl i keyfin keyfini, taze elden taze pişmiş taze kahveden gayrısı tazelemezken, kırk kadem yoldan dahi kokusu sarhoş edip rayihası mest eden kahvenin kokusunun Avrupa'ya uzanması da gecikmemiştir. Türk elçisi Mehmet Ağa tarafından, Viyana'ya kadar uzanan kahve kültürü, böylece dünyanın dört bir yanına yayılmıştır. Viyana kuşatmasından geriye kalan dört yüz torba kahve çekirdeği ile Venedik kahveyle tanışırken, kısa sürede Venedikli tüccarların gözdesi olan kahvenin sayesinde Avrupa'nın ilk kahvehanesi Venedik'te 1669'da açıldı. IV. Mehmet'in elçisi, ismiyle müsemma Hoşsohbet Süleyman Ağa tarafından Paris'e götürülen kahve, kısa sürede Paris sosyetesinin de aklını başından aldı. Böylece dünyaca meşhur Paris cafeleri mantar gibi çoğalırken, Voltaire, Rousseau, Diderot gibi düşünürler daha çok düşünerek tüm dünyayı etkileyecek Fransız İhtilali'nin temellerini atıp, halkla buralarda bütünleşeceklerini bilmeksizin Cafe de Procofe'de ilk kahvelerini yudumlamamanın zevkine vardılar. Montesquie, Acem Mektupları'nda, "Kahvehaneden çıkarken kendinizi girdiğiniz andakinden on kat daha akıllı hissedersiniz." derken ilk ansiklopedinin burada doğacağından habersizdir henüz. Oxford'u ziyaret eden Türkler sayesinde İngiltere kahveyle tanışırken, Urfa'da Oxford olmadığı için, mırırayı kimseler bilememiştir. Kendi makinasıyla yapılp dünyanın dört bir yanında hava atan expressolar, latteler, kapuçinolar, atalarının Türkün kahvesi olduğunu tüm dünyaya unutturmaya çalışarak çoğaltmışlardır kahvenin kederini. İngiltere'de gazetenin yanı sıra kahvelerde hizmet veren 'Runner'lar, aldıkları haberleri kahve kahve dolaştırıp yüzyılın ayaklı twitterları olarak, yudumladılar hizmetleri karşılığı bedava kahvelerini. Avrupa, kahvelerde başlayacak olan isyanın ayak seslerini duymaya başladığında, çok düşünüp çok konuşan bu insanları susturma vazifesini kiliseye bırakır. Kilise aleyhinde de tavır takınan kahve toplumuna, çok geçmeden yasak gelir. Papa 7. Klement, Müslüman içeceği olduğu ve içeni Müslümanlaştırdığı gerekçesi ile kahveye cephe alır. Tıpkı youtube yasağı gibi yasaklanır bundan böyle Avrupa'da her yerde Türkün kahvesi. Şeytanın kara nehrinden geldiği söylenen kahvenin içeni öldürdüğü söylentisi de bu dönem Almanya'sında Türklerden nasıl korkulduğunun göstergesidir. Alman birasının yerini alması endişesi ile Kral Frederik tarafından da yasaklanır. Öyle ki askerlere kahve kokusu var mı diye sokakları koklaya koklaya nöbet tutturacak kadar korkutmuştur koca kral kahveden. . Yine de tüm bu söylentiler, yasaklar ve karalamalara rağmen kısa sürede dünyayı saran kahve kokusuna kimse karşı koyamaz. Ancak Avrupalıların Türklerden öğrendikleri kahveye kendi telaffuzlarınca cafe demesinden yüzyıllar sonra ironik bir şekilde tersine dönen kültürel yozlaşma sonucu Türklerin bile kahve içilen yerlere cafe deme modası acıtır bistrolarda ve cafelerde gözyaşı dökken kahveyi. Şeyh Şazeli veya Veysel karani Hazretlerinin bir gün illaki tebdili kıyafet geliverip tebdili mekân olan kahvelerde feryadına feryat katacağını umarak döker gözyaşlarını.

Kahveye dair bildiklerim ve öğrendiklerim bunlardan ibaretken bir gün kahveye hakettiği en mükemmel değeri vererek edeceği her cümleye kahvesiz başlamayan bir Üstada vardırıdı yolu, yolları ve kahveyi var eden. Varacağım günün evvelinde, bildiğim tüm ritüelleri ayaklarına sermek istedim. Lakin en güzel fincanı, kahveyi, bardağı ve çiçeği arama maceram, pîrine en güzel çiçeği ararken bir türlü bulamayan dervişin adımlarına karıştı. Fincanı beğensem, bardağı beğenmiyor, bardağı beğensem tüm bunları koyacağım kutuyu bir türlü beğenemiyor, heyecanıma bir türlü dizgin vuramıyordum. Nihayetinde kendimce en güzelini bulduğuma dair kani olup da Üstada vardığımda, vardığım yerin dünyanın en güzel kahve fincan takımlarıyla bezendiğini gördüğümde yaşadığım utancın ezikliğiyle şaşkınlığımın birbirine karıştığı anın aslında kahvenin fısıltılarının başladığı ilk an olduğunu da bilemeyecek kadar sarhoştum. Ta ki uyandığımı sanıp da yudumlarken kahvesini, kahvenin hakikatini sormaya cesaret edene kadar. "Kahveye ve kahvenin pîrine sor!" deyip de cevap alamadığımı sanıp boynumu büktüğümde emre tabî olup, sordum kahveye kaderin nedir diye? Bilmezken daha kederin

kahveden evvel Veysel'den geldiğini, keyiften azade, kaderden ziyade kederdi hikâyatın hülasası, kahve demeden Üveys dedi sessizce: “O’na varıp da varamazken izine Resul’ün, buldum daha evinden çıkınca kokusun. Kokusu yoldaşım olup giderken ardından, değildi döndüğüm ne can ne canan. Canımın canı idi artık bu koku, düşüm peşine hayretle çöl idi sonu. Yolda her şey “O” oldu O’na gitti, O’ndan bildi O’ndan dedi, gittiğim “O” iken yittiğim kendim idi. Her şey O’nun zikrettiğini zikrederken O’ndan der, O’nu söylerdi artık. Ben yürürken, kumdaki her zerre gülümseyip " O bu yollardan geçerken beni çiğnedi." der sevinirdi. Ağaç, "O benim gövdeme yaslandı.", otlar "Onun ayakları bize değdi.", bulut "O benim gölgede serinledi.", çiçek "O beni kokladı.", çiçeğin içindeki tohum "O beni çiğnedi, beni içti." derken hep gülümseyip sevinmekteydi. Böyle böyle aşarken yolları, her söyleyeni işitip her zerrede O’nu bilen her zerrem, duymadı ayrılığın sesini hiçbir zaman. Ayrılık yoktu artık, ayrılık yok iken. Gördüğüm de, duyduğum da o iken, kucaklaşıp koklaştığım o iken, o görmediğim değil bulduğum iken... Nice sonra vakit vakitsizlikten çıkıp ana durunca, hatırladım hepsini ve dahi çiçeği, çekirdeği. Gidip koklayınca, onu koklayacağımı sandım, oysa zaten kokladığım her şey “O” idi. Varıp da çiçeği koklar olunca, duydum o vakit yeniden çiçekteki taneyi...” dedi Üveys.

“Beni içti, beni çiğnedi” diye fısıldayan çekirdek, aldı Üveys’ten kelamı. Zira o vakitten beridir ağlayıp almıştı O’nun gözyaşının şeklini. Nice ağlayıp sustuktan sonra, demek sırası gelmişti şimdi yeniden ona. Dediği de “O” ydu, kokusu da “O”... Yandı da. Nur cemali bir kez düşte seyreden, almaz mıydı O’nun kokusun, Nur cemali bir kez düşte seyreden, O’na varmak için yanmaz mıydı an be an. O’na varmak için yanan bu küçük çekirdeğin, kavrulup yandığı ise sadece O idi.

Kahve, dedi Üveysten sonra sessizce : “Daha beni duymayıp yanmazdan evvel Üstadınla içerken bir zamansız zamanda ilk kahveni, edep edip yudumlamayınca tüm zerreyi, başladı aslında o vakit bu satırın ilk hecesi. Ben bir acı tohum iken ilkin ıssız dağlarda, bekler dururdum tatlılaşıp ılıklaşacağım vakti “O”nu görünce. Bekleyişimi meğer bilir duymuş alemleri seyran eden Süleyman. Hatem-ül Enbiya Muhammed- i Mustafa’nın aşkıyla O’nu göreceğim günün özlemine çekip dururken, asırlar geçtikçe kavrulup kararacağımı bilmiyordum daha. Ama sır ehli Süleyman Peygamber’in de özlediği “O” iken biliyormuş meğer meleklerin fısıldayışıyla derde deva olacağımı Üveys’ten evvel. Üveys, “O”nun kokusunu ararken, fısıldayıp kavuştuk kavrulan yüreğinin hâriyle zehrimden arınıp hâra düşerken. Kavrulduğum ilk yer idi Üveysin yanan yüreğinin ateşi. Aynı hasret ile tutuşurken ikimizin yüreğinin ateşi, sardı Üveys’i bu köz ile sarmalaşan denkliğin alevi. Evvel geçti kendinden yüreğinin hasret kokusunu duyunca kokumda. Ayıldığında ise uyandı bir daha hiç uyumazcasına içimdeki hasreti içince hiç ayrılmadan yanımda. Her tanem ol Resul’ün gözyaşına büründü, zahirim mübarek gözyaşının şeklini bezendi, her kahve tanesi gözünden akan damlaları giyindi. Pişerken cezvede suyla vuslat eden ahirim, bir tanecik tuz ile sarmaş olsun her daim. Gözyaşına vuslat etsin böylece evvelime benzeyip, bir yudum su ile yoldaş olsun kederim. Belki o vakit Hacer’in kederine derman olan zezem ile birleşip, vuslat eder ol Resul’e hasretim. Benden evvel zezem olsun içilen sulardaki her yudum. Kokum benzemez ise de ol Resul’ün teninin zerresine, kavrulsun gül kokan Resul’ün terine hasret ile. Kavruluşum cennet goncası bir güle hasret bülbülün feryadına yetişsin. Gül kokulu bir lokum içimin yanık kokusunu dindirsin. Dinmek istemeyen her derviş acımı, kederimi yanışıma hissetsin.

Şazeli Şeyh dedi kahveden sonra usulca: “ Fısıldadı bir gece dersinde Bağdadî Hazretleri Üveys’in dermanını derdini. Düştü o zaman gönlüme ilk kıvılcım tanesinin hasreti. Bir ‘tanenin’ izinde aradığım aslında “O” idi, ol Resul’ün izinin, tozunun kokusu idi. Düşerken çöllere şeyhimden duyup Üveys’in kavurduğunu bulmaya, beyhude aradım durdum Veysel’in gözyaşını yıllarca. Anladım bulmak için yanmak lazım olmuş meğer yetince. Bildim o vakit Şeyhim Cüneydi Bağdadi ‘daha kavrulmadın’ deyince. Ne vakit yanmaya durup da tüterken aşkın oduyla ılgıt ılgıt yüreğim zamandan sıyrılıp; sır ı nefesin fısıldayışı tutuşturdu özümde hasreti dinmeyip. Tutuşup kıvılcım olunca o ateş, kavruldu özümde kavuşup dinmeyen hasret. İşte o vakit dile gelip meşk etti Veysel’in yoldaşı. İç, dedi, buldun artık yanmayı bilince, bilip de dinince dinmeyip yitince. Bilsin bundan gayri her derviş içimdeki hasreti hasret kalıp uykuya edince sabahı, varıp bulsun seher yeli ile gelen zikrin hasrete hasret ekleyen feryadı ile dermanı. Böyle deyince bildi herkes dervişe gönüldaş olup, geceyi seyran ederken zikre feryat katan yoldaşı. Közle pişip mumda içilen dert ortağımız kahveyi. Şazeli’den sanıp bilirken dertlerin dermanını dervişan, Üveys’in feryadı ile kavrulup derdine hemhal olan her tanenin pirini Veysel bilsin cümle alem vesselam.

TASAVVUFTA RENKLERİN DİLİ

Renkler, nesne ve olayları tanıma, tanıtmaya ve insanlara bildirmede en belirleyici unsurlardan biri olmuştur.

Renk kelimesine çeşitli manalar verilmiştir.

Kuran-ı Kerim'de renk kelimesinin karşılığı olarak "sıbga" kavramı kullanılmaktadır. "Allah'ın boyası (ile boyandık.) Boyası Allah'tan daha güzel olan kimdir? Biz ona kulluk edenleriz." (Bakara-138) ayeti kerimesi renk vericinin yalnızca Allah olduğunu bildirmektedir.

Renklerin kişiler üzerindeki etkisi de büyüktür.

Her insanın kendine özgü, seçtiği bir rengi vardır. Birçoğumuz bu seçimimizin nedenini bile bilmeyiz. Yapılan araştırmalar bu seçimimizin bilinçsiz olmadığını gösteriyor.

Vuslat Rengi Kırmızı

Tasavvufta renkler bir takım halleri, makamları ve seyr-i süluk esnasındaki merhaleleri ifade etmektedirler. Hangi rengin ne anlama geldiği sufiden sufiye, tarikattan tarikate değişiklik göstermektedir.

Tasavvufta her rengin mertebesine göre bir anlamı vardır. İçlerinde en dikkat çekici olanı "kırmızı" olmuştur.

Tasavvufta kırmızı, nefis-i mühlime makamını yani ruhu, varlık âlemini ve Allah'a kavuşmayı ifade etmektedir.

Bir Hak aşığı olan sevgili Mevlana da güneş batarken Allah'a kavuşmuştur. Bilinir ki güneş batarken de doğarken de gökyüzü kırmızı bir renk alır. Mevlana Celaleddin Rumi hazretlerinin makamı sayılan postun rengi de kırmızıdır. Maddi fani dünyadan baki olan sonsuz âleme doğuşu temsil eder. Bir yandan da saf ateş rengi olan kırmızı, bu yolda yana yana kalbin "Hu" esmasını zikrederek Allah'a kavuşmasını tahayyül edebilmektir. Ayağa batan dikenlerin, yakında görülecek olan gülün habercisi olduğunu göstermektedir. Gül; aşkı, sevdâyı temsil ederken renginin kırmızı olmasının da bir tesadüf olmadığını söyleyebiliriz. Bu yüzdendir ki kırmızı gül, kelimelere sığdıramadığımız iki cihan güneşi Peygamber Efendimiz (s.a.v.)' in sevgisini ifade etmektedir.

Bir hadisi şerifte, meleklerin Bedir gününde nişanlarının siyah sarık, Uhud'da da kırmızı sarık olduğu belirtilmiştir. (Hz. İbni Abbas r.a)

Ashab-ı kiram büyüklerinden Ebû Dücane'nin, katıldığı bütün harplerde kırmızı sarık taktığı söylenmektedir.

Bu kırmızı sarık, Allahu Teala için canını vermeye hazır olduğunu ifade etmektedir.

Bütün bunlardan sonra kırmızı tek bir anlamla bütünleşir: "Vuslat, Allah'a kavuşmanın rengidir."

İkra NUR

KÜTÜB-İ SITTE

Kur'an ve sünnet, insanlığın hayat nizamlarıdır. Birbirini tamamlayan bu iki kaynak siyasi, hukuki, ahlaki, sosyal ve kültürel her konuda bizlere yol gösterir. Dünya ve ahiret hayatımızı şekillendirmemizi sağlar. Sünnet olan davranışlar ve sözler Peygamber Efendimiz (s.a.v.)' in zamanından bu zamana raviler vasıtası ile hadis-i şerif olarak ulaşmıştır.

Hadis ilmi, Hz. Peygamber sağken başlamış, ölümünden sonra ise geniş ve çok yönlü bir çalışma haline gelmiştir. Hadis rivayet edenler "Hafızası kuvvetli midir? Dürüst müdür? Zeki midir?" gibi sorularla çeşitli değerlendirmelere tabi tutulmuştur. Bu değerlendirme sonucunda ravilerin ve rivayet ettikleri hadislerin özelliklerine göre hadisler üç gruba ayrılmıştır.

1-Sahih Hadis: Peygamber Efendimize ait olan bu hadisler kesintisiz bir senetle ona ulaşır. Ravileri adalet ve ehliyet sahibidir.

2-Hasen Hadis: Adalet yönü sağlam olmakla beraber aklında tutma yönünden bazı zaafı olan ravi veya ravilerin bulunduğu senede sahip olan hadislerdir.

3-Zayıf Hadis: Ravileri, sahih ve hasen hadis ravilerinin özelliklerini taşımayan hadislerdir.

Kütüb-i Sitte; İslam dininin Kur'an-ı Kerim'den sonra ikinci kaynağı olan hadis-i şerifleri toplayan, doğruluğu İslam âlimleri tarafından tasdik edilen İmam Buhari ve Müslim'in Sahih'i; İbn-i Mace, Tirmizi, Ebu Davud ve Nesai'nin Sünen'ine, yani bu altı hadis kitabının hepsine birlikte verilen addır.

*Kütüb-i Sitte'nin içerdiği hadisler güvenilirdir.

*Sahih hadisleri yazma ve kitap haline getirme işini İmam Buhari yapmıştır. Diğerleri onun yolunu takip etmişlerdir.

*İmam Buhari 600.000 hadisin içinden seçerek eserine 7275 hadis almıştır. Bunları konularına göre tanzim ve tertip etmiştir.

*Kütüb-i Sitte'nin 2. kitabı olarak kabul edilen ve el-Camiu's Sahih'i yazan İmam Müslim 300.000 hadis içinden seçilmiş eserini 4000 hadisten meydana getirmiştir.

*Kütüb-i Sittenin 3. kitabı sayılan eseri Ebu Davud 500.000 hadisin içinden 4800 hadis seçerek oluşturmuştur ve hocası Ahmet bin Hanbel'e göstermiştir. Ebu Davud'un Sünen'i hadis edebiyatı içerisinde sünen tarzının ilki olarak kabul görmüştür.

*İmam Nesai, eserine 5700 hadis aktarmıştır. Sünenler arasında en çok zayıf hadis içeren hadis kitabıdır.

*Tirmizi, eserinde 4000 kadar hadis nakletmiş ve eserini fıkıh konularına göre tertip etmiştir.

*İbn-i Mace eserinde 4000 kadar hadis nakletmiştir. Eseri tekrardan uzak ve kısa oluşu ile tanınmaktadır.

Bazı hadis alimleri İmam Malik'in Muvatta'sını ya da Darimi'nin Sünen'ini altıncı kitap olarak kabul ederler. Çoğunluk ise İbn-i Mace'nin Sünen'ini altıncı kitap olarak kabul eder.

Hazırlayan: Talha Ali CÖMERT

ERGENLERLE SAĞLIKLI İLETİŞİM KURMANIN YOLLARI

Aişe YEŞİL

Ergenlik dönemi insandaki sosyal, psikolojik ve fiziksel değişimlerin bir arada yaşandığı fırtınalı bir süreçtir. Bu dönemde ergen ne çocuktur ne de tam manasıyla bir yetişkin. Fiziksel ve psikolojik olarak gelişmeye başlamıştır fakat bir yetişkin gibi değildir. Aynı zamanda artık bir çocuk da değildir. Kimi zaman “Sen büyüdün artık.”, kimi zaman da “Sen daha çocuksun.” gibi söylemlerle karşılaşır.

Eyvah çocuğum her geçen gün benden uzaklaşıyor!!

Bu dönemin en önemli özelliklerinden biri ergenin bağımsızlık isteği ve kimlik arayışıdır. Kendi seçimlerini yapmak, kendi yaşamını düzenlemek ve bunu da kendi başına yapmak ister. Neler yapabileceğini bütün sınırları zorlayarak keşfetmeye çalışır.

Anne, baba ve yakın çevrenin çocuğun tüm sınırları zorladığı ergenlik döneminin özellikleri hakkında bilgi sahibi olması, bu dönemin ergen için ne kadar önemli ve hassas bir geçiş devresi olduğunu ve onlarla nasıl iletişim kuracaklarını bilmeleri oldukça önemlidir. Örneğin ergen- ebeveyn ilişkisi ile ilgili yapılan araştırmalar anne baba ilişkileri daha sağlam olan ergenlerin özgüvenlerinin yüksek olup, istemedikleri şeylere daha rahat 'hayır' diyebildiklerini ortaya koymaktadır. Yani ebeveynleri ile sağlıklı ilişkiye sahip olan ergenler çevreden telkin edilen alkol, sigara ve uyuşturucu maddeleri daha kolay reddedebilirler.

Ergenlik döneminde çocuğunuzun artık eskisi gibi olmayacağını, kendine özgü farklı bir birey olma yolunda ilerlediğini bilmelisiniz. Haliyle çocuğunuz artık değişmeye başladığı için siz de onunla olan iletişim kurma tarzınızda ve tutumlarınızda belirli değişikliklere gitmelisiniz. Böylece onunla bu dönemi daha sakin ve daha huzurlu bir şekilde atlatabilirsiniz.

Ebeveynler bu dönemde çocuklarının onlarla hiçbir şey paylaşmadıklarını ve her şeyi gizlediklerini söylerken, gençlerin çoğu da “Aileme anlattığım zaman beni dinlemiyorlar, dinledikleri zaman da kızıyorlar, aşırı tepki veriyorlar.”, “Beni anlamıyorlar, ben de hiçbir şeyi anlatmıyorum.” gibi ifadeler kullanıyor.

İyi bir dinleyici olmak iyi bir iletişim için oldukça önemlidir. Çocuklarımızla konuşurken ne kadar kızgın ve endişeli olursak olalım duygularımızı kontrol edip ani tepki vermeden, etiketlemeden, yorum yapmadan, sözünü kesmeden, hemen öneri getirip çözüm bulmaya çalışmadan dinleyebilmeliyiz. Onunla konuşurken harcadığımız zamanın en az iki katını onu dinleyerek geçirmelisiniz. O konuşurken başka bir işle uğraşmadan, onunla göz teması kurarak iletişim kurmaya dikkat ederseniz, bunlar çocuğunuzun bir şeyler paylaşma konusunda cesaretlendirecektir.

Çocuğunuz bir şey anlatırken onun beden dilini gözlemleyin ve ne hissettiğini anlamaya çalışın. Onu dinlerken cevaplamaya çalıştığımız soru, “Çocuğum ne hissediyor, ne düşünüyor, benden beklentisi nedir?” olmalıdır. Cevabı bulduğunuzda, 'sanırım', 'anladığım kadarıyla', gibi sözlerle başlayan cümleler kurun ve çocuğunuzdan onay alın. Duygusunun anlaşılması, yani onunla empati yapabilmemiz, bunu ona iletmeniz, hem çocuğunuzun kendi duygularını adlandırmasına yardım edecek hem de sakinleşmesini, rahatlamasını sağlayacaktır.

Oldukça açık ve anlaşılır olmaya gayret edin. Hadisi şerifte belirtildiği gibi: Hatem-ül Enbiya “Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’in konuşması, herkesin anlayacağı şekilde açık seçikti.”(1). Konuşurken onun söylediklerinden anladıklarımızı “Anladığım kadarıyla söylediğin şey şu.” veya “Şunu mu söylemeye çalışıyorsun?” gibi sorularla tekrar edip, doğru anlayıp anlamadığımızı kontrol edin. Bu yanlış anlaşılmayı engelleyecektir. Aynı zamanda onu dikkatli bir şekilde dinlediğinizi ve onu anlamaya çalıştığınızı görmesini sağlayacaktır. Çocuğunuzun sizi dinlemesini istiyorsanız öncelikle onu anladığınızı (anladığım kadarıyla...) ifade ettikten sonra en son kendi duygu ve düşüncelerinizi paylaşabilirsiniz.

Kendi duygu ve düşüncelerinizi ifade ederken nasıl bir dil kullandığınız da oldukça önemlidir. Örneğin çocuğunuzla konuşurken “Bizi dinlemiyorsun!”, “Hiç sorumluluk almıyorsun!”, “Eve geç geliyorsun, beni kızdırıyorsun!” gibi ifadeler kullanırsanız çocuğun suçlandığını düşünüp, öfkelenip savunmaya geçmesine sebep olabilirsiniz. Ayrıca çocuğunuz kullandığınız bu ifadeleri kendi bütününe yönelik bir suçlama olarak algılayıp kendisini sevmediğinizi düşünebilir. Ayeti kerimede “Ey peygamber eğer onlara karşı kırıcı, huysuz, katı yürekli ve sert olsaydın etrafından dağılır giderlerdi.”(Ali İmran 3/59) buyruluyor. Tüm ümmetin babası hükmünde olan Hz. Peygamber(s.a.v)’i bu ayeti kerimede geçtiği gibi örnek almamız gerekir. Ayrıca bir başka hadisi şerifte belirtildiği gibi: “Güzel söz sadakadır.”(2)

Psikolojide bu ifade türüne sen dili denilir. Bunun olumlu hali ise çocuğunuz ile konuşurken kullanacağınız, onun davranışı karşısında ne hissettiğinizi ilettiğiniz “ben dili”dir(.....yaptığında, ben hissediyorum, çünkü). Bu ifadeyle davranışın tanımı, ebeveynde yarattığı duygu ve davranışın ebeveyn üzerindeki somut etkisi ifade edilmiş olur. Eve geç kalan gence "Bu saate kadar nerde kaldın, neden haber vermedin?" diyerek bağırmanın, onun da direkt "Ben çocuk muyum, neden karışılıyorsunuz, herkes bu saate geliyor." şeklinde kendini savunmaya geçmesine neden olur. Hem tartışırız hem de bu davranışın tekrarlamasını engelleyemeyiz. "Eve habersiz geç geldiğinde çok endişeleniyorum, çünkü başına bir şey geldiğini düşünüyorum, bu sorunu çözmek için ne yapabiliriz?" diye konuşursak bizi dinlemesini, anlamaya çalışmasını sağlayabiliriz. Böylece bu ifadeler çocuğunuzun zamanla empati becerisini geliştirmesine ve diğer insanlarla iletişim kurarken daha anlayışlı olmasına da katkı sağlayacaktır. Hadisi şerifte belirtildiği gibi: Hz. Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki: "Bir baba çocuğuna güzel ahlaktan daha üstün bir miras bırakamaz."(3) Çocuklarınıza “Bizim zamanımızda..” ile başlayan cümleler kurmaktan kaçının. Kendi zamanınızda yaptığınız şeylerin aynısını ondan beklemeyin. Mustafa Özbağ Efendi bir sohbetinde bu konudan şöyle bahsetmiştir: “Çocuklarda asla kendi yetiştirdiğiniz zamanı aramayın, hata yaparsınız. Mümkün değil. Bakın mümkün değil. Kendi resminizi çocukların üstüne çıkarmaya çalışmayın hata yaparsınız. Mümkün değil... Normalde çocuklardan bir şey isterken makuliyeti isteyeceğiz. Eğer makuliyetin dışında çocuğun üzerinde koyacağımız şeyler varsa çocukla bizim iletişimimiz bozulacak. Anneler özellikle çocuklarını değil kendilerini kontrol edecekler.”

Özetleyecek olursak; çocuğunuzun büyük değişimlere uğradığı, psikolojik olarak gel gitler yaşadığı ve sınırlarını keşfetmeye çalıştığı bu dönemde onunla sağlıklı bir iletişim kurmak oldukça önemlidir. Onunla çocukken kurduğunuz iletişim modelini ergenlikte bırakıp yeni iletişim modeline geçmek, konuşurken daha az yargılayıcı ve onu anladığınızı duygularla birlikte ifade ederek konuşmak bu dönemde çocuğunuzla daha sağlıklı ve olumlu bir ilişki kurmanızı sağlayacaktır.

<http://www.sabah.com.tr/saglik/2014/05/08/ergenlerle-iletisim-kurabilmenin-4-puf-noktasi>

<http://www.cocukpsikiyatrisiizmir.com/tr/ergenlik-donemi-ve-ergenle-iletisim>

1: Ebû Dâvûd, Edeb 18

2: Buhari, edep 3, cihat 128 müslim, zekat 46

3: Ravi: Said İbnu'l-As

Fasıl: BİR (EBEVEYNE İYİLİK) BÖLÜMÜ

Konu: Evlad Ve Akrabalara İyilik

Ravi: Said İbnu'l-As

Hadis: Hz. Peygamber (s.a.v.) buyurdu ki: "Bir baba çocuğuna güzel ahlaktan daha üstün bir miras bırakamaz."

Hadis No:177

"Ey peygamber eğer onlara karşı kırıcı huysuz katı yürekli ve sert olsaydın etrafından dağılır giderlerdi." Ali İmran 3/59

"Güzel söz sadakadır." Buhari, edep 3, cihat 128 Müslim, zekat 46

700. Ebû Vâil Şakîk İbni Seleme şöyle dedi:

İbni Mes'ûd radiyallahu anh bize perşembe günleri vaaz ederdi. Adamın biri ona:

- Ebû Abdurrahman! Keşke bize her gün vaaz etsen, dedi.

İbni Mes'ûd ona şunları söyledi:

- Sizi usandırmamak için her gün vaaz etmiyorum. Nitekim Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem de, bıyıp usanmayalım diye, dinlemeye istekli olduğumuz günleri kollardı.

Buhârî, İlim 11, 12, Daavât 69; Müslim, Münâfikîn 82, 83. Ayrıca bk. Tirmizî Edeb 72

698. Âişe radiyallahu anhâ şöyle dedi:

Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem'in konuşması, herkesin anlayacağı şekilde açık seçikti.

Ebû Dâvûd, Edeb 18

HANIMLAR ÂLEMİNİN YILDIZLARI

Meftun AY

ÜMMETİN SEVDİĞİ AİLE

Günümüz Müslüman kadını, kendisine empoze edilmeye çalışılan, fitratı ile tutarlı olmayan şahsiyet ve kimlikler altında ciddi bir rol karmaşası yaşamaktadır. Bugün insanlığın, bilhassa nesil yetiştiren kadının örnek alabileceği şahsiyetlere her zamankinden daha fazla ihtiyaç vardır. Çünkü tarih boyunca fitratı bozulmamış her kadın, bir peygamber; İbrahim, Yusuf, İsa, Musa, Muhammed doğurmayı istemiş, kendilerini bu terbiye ve sevgiyle yetiştirerek dünyaya ışık saçacak evlatlar doğurmuşlardır. Günümüz anneleri ise bu eğitime gerekli özeni göstermeyerek evlatlarını sanal dünyaya ve sokağa acımasızca bıraktıkları için bu nesillerin kayboldukları açıkça görülüyor. Bu yüzden işkencelere maruz kalıp, yurdundan atılıp, yad ellerde olsa da inancından taviz vermeden ayakta durmaya çalışan, memleketine sığınan Müslümanlara kucak açan, Allah Rasulü'ne ve ailesine hizmete koşan; eşini, kardeşini, oğlunu savaşta şehit verdikten sonra "Değil mi ki Allah Rasulu hayatta, bundan sonra bütün musibetler hafif gelir." sözleriyle sabır abidesi olan mübarek hanımların hayatlarına bakılmalıdır.

Hazreti Peygamber'in rahle-i saadetlerinde terbiye görmüş, Hatem-ül Enbiya Güllerin Efendisi'nin eğitiminden geçmiş sahabe neslinin örnek hayatı muhakkak ki bizim kaybolmuş nesillerimizi kurtarma ihtiyacımıza en güzel şekilde cevap verecektir. Bu nedenle bu seneki Kutlu Doğum sayısında oğlunun adını sıkça duyduğumuz, fakat kendisini tanıyamadığımız "Ümeyme Binti Sübeyh" radiyallahu anhanın hayatından bahsedeceğim. Rabbim şefaatlerine nail eylesin.

ÜMEYME BİNT-İ SÜBEYH (Radiyallahu anha)

Yemenli olan Ümeyme binti Sübeyh, Yemen'in Ezd Kabilesi'nin en kalabalık kolu olan Devslilerdendir. Allah Rasulu sallallahu aleyhi vesellem'e hizmet ederek ondan, 5 bin 374 hadisi şerifle en çok hadis rivayet eden Ebu Hureyre radiyallahu anh'ın annesidir. Yemen'de yaşayan Ümeyme Hatun, evlilik çağına girince kendi gibi Yemenli olan Sahr bin Abd ile evlendi. Ondan bir oğlu oldu. Yuvalarını şenlendiren bu çocuğa Abdurrahman (Ebu Hureyre) adını verdiler. Annemiz, Abdurrahman henüz çocukken eşini kaybetti. Eşinin vefatından sonra evlenmeyip çocuğunu şefkat kanatları altına alıp kendini, onu en güzel şekilde yetiştirmeye adanmıştı. Sevgi ile yetiştirdiği oğlu, en sevgiliye hizmet ederek yalnızca yaşadığı zamanın değil bütün insanlığın sevgilisi oldu.

Allah Rasulu sallallahu aleyhi vesellem Mekke'de insanları İslam'a davet ederken Devs Kabilesi'nin reislerinden biri olan Tufeyl bin Amr hac için Mekke'ye gittiğinde Efendimizle görüşüp, hemen Müslüman olmuştur. Yemen'e döndüğünde, büyük bir aşkla insanları İslam'a davet etmiş ancak eşi ve babasından başka kimse Müslüman olmamıştır. Daha sonraki yıllarda tekrar Mekke'ye giderek; "Ya Rasulallah! Devsliler Müslüman olmuyor, onlara beddua et" dedi. Allah Rasulu kibleye dönerek: "Allah'ım Devslilere hidayet ver. Onları İslam'a yönelt." diye üç kere dua etti. Memleketine geri dönen Tufeyl, duanın bereketiyle kabilesinden pek çok kişinin Müslüman olmasına vesile oldu. Bunların başında Ebu Hureyre Hazretleri geliyordu. Yirmili yaşlarda olan oğlunun Müslüman olmasına karşımayan Ümeyme Hatun, Ebu Hureyre radiyallahu anha'nın teklifine rağmen Müslüman olmadı.

Tufeyl bin Amr, hicretin 7. yılında kendisine tabi olan 70-80 aile ile birlikte Medine'ye hicret etti. Bu ailelerin içinde Ebu Hureyre ve annesi de vardı. Ebu Hureyre Hazretleri'ni çok seven annesi onu yalnız bırakmak istememiş, Müslüman olmamasına rağmen oğlu ile birlikte Medine'ye gelmişti. Tüm

varlıklarını yurtlarında bırakıp yalnızca kölelerini almışlardı. Medine'ye gelince onu da azat etmişlerdi. Ebu Hureyre radiyallahu anha, Efendimizin duasıyla ilim öğrenmek üzere Suffe'ye, annesi ise Allah Rasulu sallallahu aleyhi vesellem tarafından uygun bir eve yerleştirilmişti.

Ebu Hureyre kendini ilme vermesine rağmen, günlerce aç kaldıktan sonra bir lokma bulduğunda aklına ilk olarak annesi gelirdi. O, annesinin yalnızca maddi ihtiyaçlarıyla değil maneviyatıyla da ilgilenirdi. Sık sık ziyaretine gidip İslam'ı Ümeyme Hatun'a anlatıyordu. Fakat Umeyme her defasında reddettiğinden, oğlu çok üzülüyordu. Bir gün oğlu ağlayarak Rasulullah sallallahu aleyhi ve selleme gitmişti: "Ya Rasulallah! Ben annemi sürekli İslam'a davet ediyorum. Ancak kabul etmemekte ısrar ediyor. Bugün yine onu İslam'a davet ettim. Bana senin hakkında duymaktan hoşlanmayacağım şeyler söyledi. Allah'a dua etsen de anneme hidayet etsel!" dedi. Onu kırmayan Allah Rasulu: "Allah'ım! Ebu Hureyre'nin annesine hidayet et." diye dua etti. Bu müjdeyi vermek için annesine gidince, evde su sesi duydu. Ümeyme Hatun elbisesini giymiş ve başını örtmüş olarak kapıyı açtı ve şahadet getirdi.

Ebu Hureyre Hazretleri bu kez sevinçten ağlayarak Efendimize koştu ve dedi ki: "Ya Rasulallah müjde, Allah duanı kabul etti. Ebu Hureyre'nin annesi hidayete erdi. Ya Rasulallah dua et de ben ve annem mümin kulları sevelim. Mümin kullarda bizi sevsinler." dedi. Allah Rasülü "Ey Allah'ım, şu kulcuğun ve annesi mümin kulları sevsinler. Bunları da onlara sevdire." diye dua buyurdu.(Müslim) Bunu rivayet eden Ebu Hureyre Hazretleri şöyle demiştir: "Bundan sonra beni duyan gören, annemi gören bütün müminler bizi sevdi."

Ümeyme Hatun vefat edinceye kadar ilim hizmetinde oğluna ve Allah Rasulu'ne hizmet etti. Oğlu evinden çıkınca ilk annesini ziyaret eder ve "Beni terbiye edip büyüttüğün için Allah sana rahmet etsin." derdi. O da oğluna "Yaşlılığında bana iyi davrandığın için Allah da sana rahmet etsin." diye dua ederdi. (Buhari) Tabiundan Muhammed bin Sirin anlatıyor: "Bir gece Ebu Hureyre'nin yanında bulunuyorduk. Ebu Hureyre: "Ey Allah'ım, Ebu Hureyre'yi, annemi ve bizim affedilmemiz için dua edenleri affet." diye dua etti. Ebu Hureyre'nin duasını duyduktan sonra onun duasına mazhar olmak için sürekli onun ve annesinin affı için Allah'a dua etmeye başladık.(Buhari,37) demiştir. Rabbim onların yüzü suyu hürmetine bizleri de affetsin. Selamete kalın.

Drakula Hormonu 'Melatonin' ve Uyku Düzenimiz Üzerindeki Etkileri

Her insanda biyolojik saat denilen bir kavram vardır. Biyolojik saat, vücudumuzun tüm işlevlerinin belli bir düzen ve sıra içerisinde gerçekleşmesinde ve vücut dengesinin kurulmasında etkilidir. Örneğin; acıkma hissi, doyma hissi, uyumak, uyanmak ve çeşitli hormonların salgılanması gibi faaliyetlerimizin tümünde biyolojik saatin etkisinden söz edilebilir. Esas görevi, vücudumuzun bu biyolojik saatini korumak olan melatonin hormonu, beynimizin epifiz bezinden salgılanan ve karanlıkta yani gece salgılanan bir hormondur. Karanlıkta salgılandığı için bu hormona 'Drakula Hormonu' da denildiğini duyabilirsiniz. Bu nedenle kandaki melatonin düzeyi karanlıkta en yüksek seviyeye ulaşıyor.

Melatonin ışıktan olumsuz olarak etkileniyor ve ışıpta melatonin salgılanması yavaşlıyor. Ortam karanlık olduğu için gece saat 23.00-05.00 arasında salgılanan bu hormon, 02.00-04.00 saatleri arasında en yüksek değerine ulaşıyor. Gün aydınlanmaya başladığında ise ışık, gözümüzdeki ışığı algılayan fotoreseptörleri uyarıyor ve beyne giden bu uyarılar epifiz bezinden melatonin sentezlenmesini engelliyor ve epifiz, melatonin yerine mutluluk hormonu da denilen serotonin sentezlemeye başlıyor. Uyku düzenimiz bu şekilde bu hormonla kontrol ediliyor. Gece uyku ihtiyacını meydana getiren hormon işte bu hormondur. Güneş doğduğunda artık melatonin yerine mutluluk hormonu olan serotonin salgılanmaya başladığı için güne farklı bir enerji ve mutlulukla başlıyoruz. Gece olduğunda ise serotonin, enzimler yardımıyla melatonine çevriliyor ve uyku döngüsü bu şekilde devam ediyor. Yani sağlıklı bir uyku için melatoninin düzenli bir şekilde ve yeterli miktarda salgılanması gerekiyor.

Melatoninin salgılanmasını engelleyen ışık, sadece gün ışığı değildir. Lamba, televizyon, cep telefonu gibi yapay ışık yayan cisimler de melatonin salgılanmasını etkiler. Bu yüzden melatonin salgılanmasının engellenmemesi için yatak odalarında hiçbir ışık kaynağının olmaması ve ışık geçirmeyen bir perde kullanılması öneriliyor. En ufak bir ışık bile melatonin salgısını engelleyebiliyor ve bu durum uyku düzensizliğine neden oluyor.

Melatonin sentezine etki eden ikinci bir etmen de yaş. Genç yaşlarda daha fazla olan melatonin miktarı yaşlandıkça azalıyor. Yaşlılarda uykusuzluğun sebebi de buradan kaynaklanıyor. Melatonin miktarı yeterli miktarda salgılanmaz ise yorgunluk, uykusuzluk, huzursuzluk, zihinsel problemler, iştahsızlık, hazımsızlık, yaygın vücut ağrıları ve terleme gibi çeşitli şikâyetler ortaya çıkabilir. Bunların yanında psikolojik rahatsızlıklar da oluşabilir.

Melatoninin kemikler üzerinde de etkisi büyük. Melatonin kemik iliğinde bol miktarda bulunur.

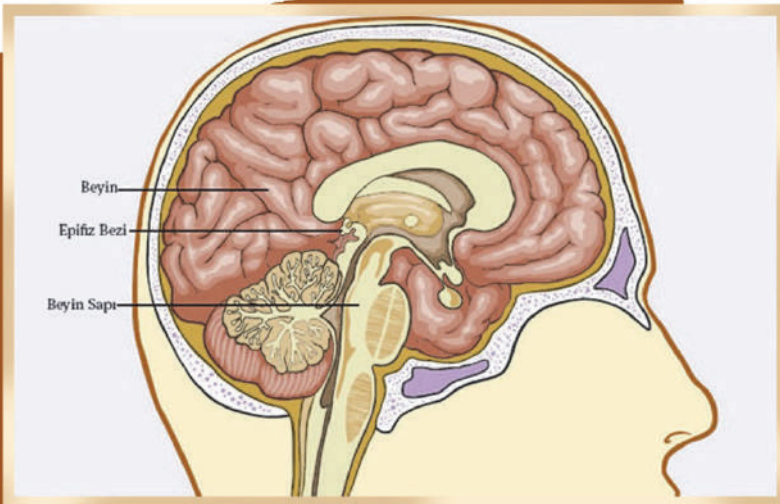

Kemik iliğinde kemik hücreleri yapılır. Bu yüzden burada melatonin, kemik hücreleriyle etkileşime girer ve kemik dokusunun onarılması ve yapılanmasında etkili olur. Ayrıca melatonin, büyüme hormonunun salınımını da artırıyor. Bu yüzden annelerimiz 'uyusun da büyüsün' ninnileri söylüyorlar bize. Annelerimiz işi biliyor çünkü.

Buraya kadar ışık faktörünün, melatonin salınımında olumsuz etkisinden söz ettik. Ancak 'ışık' sandığımız kadar da kötü değil. Sadece doğru zamanda, doğru yerde olmalı. Tabii burada bahsettiğim ışık 'doğal gün ışığı'. Aslında ışık biyolojik saatimizi, vücuttaki birçok mekanizmayı ve uykuyu düzenleyen bir etmendir. Yapılan araştırmalarda körlerin günlük ritimlerinde düzensizlikler olduğu görülüyor. Çünkü ışık bu mekanizmayı düzenleyen temel etkidir. Güneşin doğuşu ve batışıyla biyolojik saatimiz eş zamanlı olarak çalışıyor. Çevremizdeki binalar sebebiyle gün içinde daha az gün ışığı alıyoruz. Güneş battıktan sonra da yapay ışığın çokluğu sebebiyle vücudun günlük ritmi etkileniyor ve uyku düzeni üzerinde olumsuzluklar meydana geliyor. Araştırmalara göre daha çok ışık alan, pencere alanlarda çalışanların fiziksel etkinlikleri, verimlilikleri, uyku kaliteleri ve süreleri, ışık almayan penceresiz alanlarda çalışanlara göre daha düzenli oluyor. Pencere olmayan alanlarda çalışanlar ortalama 46 dk daha fazla uyuyorlar. Yapay aydınlatmalarla aydınlatılan iş yerlerinde de

yine daha fazla uyku problemi ve verimsizlik görülüyor. Bu durumlar aynı zamanda psikolojik sorunlara da sebep olabiliyor. Tüm bu olumsuzluklar sebebiyle oluşan düzensizlikler aslında bizim bütün hayatımızı etkiliyor. Hayatımızı disiplinli bir hale getirmek için uyku, verimlilik, sağlık vesaire her biri de gerekli olan önemli etmenlerdir. Bu yüzden bu tip şeyleri küçümsememek ve bunlara dikkat etmekte fayda var. Allah hayatımızı sağlıklı ve disiplinli bir şekilde yaşamayı nasip etsin inşallah.

Hazırlayan: Gülbahar Ay

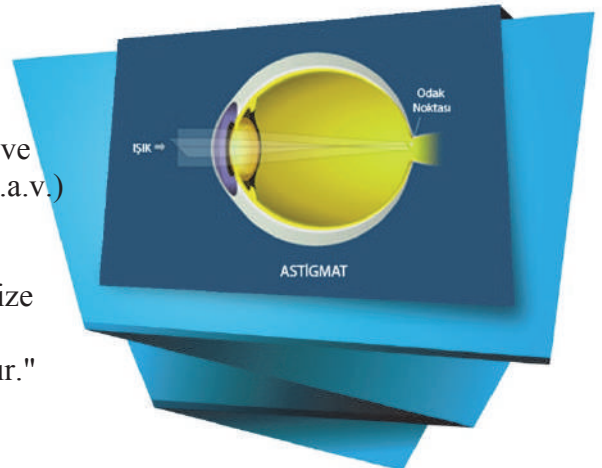
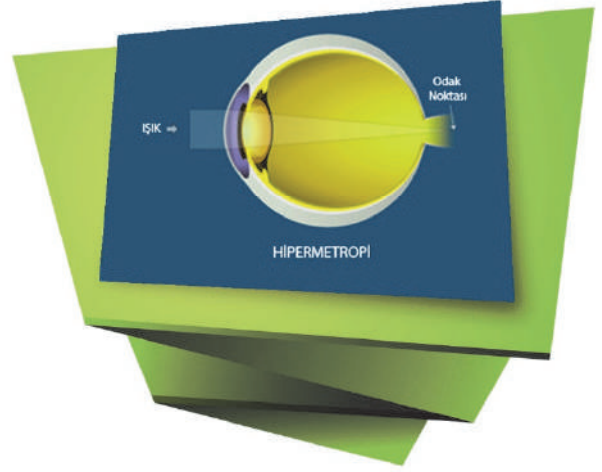
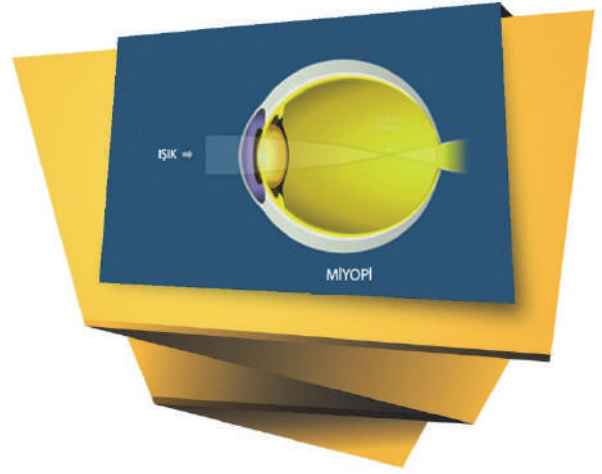
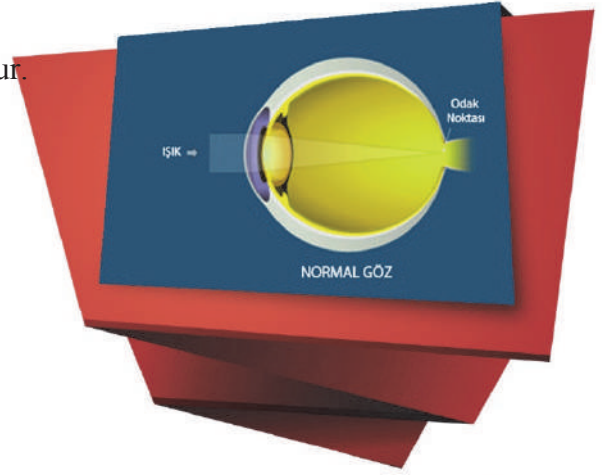
GÖZ

“Halbuki sizin için o kulağı, o gözleri ve o gönülleri yaratan O'dur.
Ne de az şükrediyorsunuz!”
(Muminûn Suresi 78.)

Göz vücudumuzun görme organıdır. Görme olayı göz ile başlar ve optik sinirler yoluyla beyinde oksipital kortexe ulaşan sinirsel uyarılar, burada 'brodmann'ın 17. 18. ve 19. alanları ile frontal kortexteki 8. alan denilen beyin kısımlarında değerlendirilir ve görme olayı gerçekleşir. Ayrıca görmenin sürekli olabilmesi, hareketli cisimleri algılamak ve takip etmek, renklerin tanınması gibi farklı fonksiyonlar da yine occipital ve frontal lobda farklı alanlar tarafından koordinasyonlu bir çalışma ile yürütülür. Bunun dışında aktif bir görme için ışık reflexleri, göz kaslarının sağlıklı bir şekilde hareketi gibi diğer önemli şartlar da yerine getirilmelidir.

Görme olayından özetle bahsettikten sonra görme ile ilgili bozukluklara bakacak olursak, bunların en bilindik olanları miyop, hipermetrop ve astigmattır. Miyopta gözün ön-arka çapı normalden daha uzundur, bu yüzden görüntü retinanın önüne düşer. Sonuçta kişi uzağı net göremez. Sebebinin genetik olduğu söylene de iki yaşından önce aydınlık odada uyumakla ileri yaşlarda miyopi gelişimi arasında pozitif bir ilişki kurulmuştur. Bunun dışında yetişkinlerde ders çalışma gibi yoğun ve yakın mesafe çalışmaları da miyopi gelişmesini hızlandırır. Hipermetrop ise göz küresinin normalden kısa olması sonucunda göze gelen ışınların retinanın arkasına düşmesi sonucunda yakını görememe sorunudur. Bu sorun eğer göz merceğinin uyum sağlayamamasından kaynaklanıyorsa ismi presbiyopi olur. En önemli sebeplerinden biri ilerleyen yaşır. Astigmat ise korneanın yuvarlak değil de yumurta şeklinde olduğu durumdur. Sonuçta göz retinaya net düşmez ve kişi bulanık görür. Sebebi ise dış faktörlere bağlı olmaksızın kalıttır. Ayrıca lens veya gözlük takanların %30-40'ında rastlanır. Bunların dışında küçük çocuklarda sık rastlanan ve 6 yaşından önce tedavi edilmesi gereken şaşılık (strabismus) ve göz tembelliği (ambliyopi) de önemli görme kusurlarındandır. Glokom (göz tansiyonu) ise yüksek göz içi basınç sebebiyle kişinin yavaş yavaş veya birden görme kaybıdır. 40 yaş üstü, hipotiroidizm (guatr), şeker hastalığı, ciddi göz yaralanmaları ve gözün iltihabı gibi sebeplerle görülebilir.

Sonuç olarak göz çok hassas bir organımızdır. Temizliği ve bakımı özenle yapılmalıdır. Bu konuda Peygamber Efendimiz (s.a.v.) şöyle buyuruyor: "Abdest aldığınız zaman gözlerinize abdest suyundan içiriniz. Ellerinizin ıslaklığını da silmeyiniz." (Ramuz, el-Hadis, 40) Ayrıca "İsmid denilen 'sürme'yi gözlerinize çekmeye devam ediniz. Çünkü o, gözü temizleyip görme gücünü artırır ve kirpikleri besler." ve "Mantar suyu göze şifadır." (Buhari) hadisi şeriflerinden yola çıkılarak göz hastalıklarıyla ilgili geliştirilen tedavi çalışmaları vardır.

"ÇOCUKLARA ŞEFKAT ETMEYEN BİZDEN DEĞİLDİR."

Çocuk, kendisine ilgi gösterilmediğini, sevgi sunulmadığını ve şefkatli davranılmadığını gördüğünde, "Ben değerli değilim. "anlayışına kapılır ve psikolojik olarak çöker. Bunun sonucunda da çevresine karşı istenmeyen davranışlar sergilemeye başlar. Efendimiz bunun için "Çocuklara şefkat göstermeyen bizden değildir. "diyerek çocukların bu eksikliğine dikkat çekmiş ve ebeveynleri çocuklara karşı şefkatli davranmaya yöneltmiştir. Günümüzde çocuk eğitiminin en iyi yolu sevgiyle eğitimidir.

Peygamberimizin torunları Hasan ve Hüseyin mescide gelmişlerdi. Onlar dedelerini çok seviyor, onsuz yapamıyorlardı. O esnada da Efendimiz (s.a.v.) hutbede sahabelere nasihatlerde bulunuyordu. Torunlarının mescide girdiğini görünce konuşmasını yarıda kesip aşağı indi. Hasan ve Hüseyin'i kucaklayıp öpmeye başladı. Bu manzara mescitte bulunanlara çocuk eğitimi konusunda unutulmaz bir ders oldu. Çünkü bu konu, en ciddi ve en önemli işler arasında bile ihmal edilmemesi gereken bir konuydu.

Yine bir gün, peygamberimiz mescitte namazını kılarken torunları Hasan ve Hüseyin gelerek Efendimizin omzuna tırmandılar. Peygamberimiz, torunları sırtından inene kadar secdeden kalkmadı.

Bu duruma şaşırان sahabeler sordular:

"Ya Rasulallah, secdeyi uzatmış olmadınız mı?"

Efendimizin cevabı, bütün anne ve babalara, özellikle de eğitimcilerle ibretli bir dersti:

"Çocuklar düşmesin diye acele etmedim."

"ÇOCUĞU OLAN ONUNLA ÇOCUKLAŞSIN."

Hz. Muhammed (s.a.v.)

Çocukların oyununa katılmak, onlarla oyun oynamak, onlardan birisi gibi davranmak çocuklara güven verir ve gönüllerini kazandırır. Bu da çocuklarda güzel ve faydalı davranışların oluşmasına yardımcı olur. Bunun için Efendimiz, "Çocuğu olan, onunla çocuklaşsın. "buyurmuştur. Oyunla hayatı öğrenmek, oyunla bazı gerçeklerin farkına varmak ve oyunla güzel huylar edinmek çocuklar için önemli bir eğitimidir. Çünkü çocuk, çevresine ve dünyaya oyun gözüyle bakar ve öyle tanır. Oyun, çocuğun ileriki hayatı için bir hazırlık aşamasıdır; çünkü çocuğun en doğal öğrenme yoludur. Oyun, çocuğun kendi kişiliğini ortaya koymasında ve bazı olumlu özellikleri kazanmasında yarar sağlar. Çocuktaki kaygı, korku, stres gibi birçok iç çatışmanın tedavisinde oyunun etkisi büyüktür. Çocuklar oyunların diliyle özlemlerini, beklentilerini ve isteklerini açığa vururlar.

"ALLAH'TAN KORKUNUZ VE ÇOCUKLARINIZ ARASINDA ADALETLİ DAVRANINIZ."

Hz. Muhammed (s.a.v.)

Çocuk haklarına hassasiyet göstermek ve öncelik tanımak, çocuğun gönlünü kazanmada etkili bir davranıştır. Kardeşler arasında adaletli olma ve eşit davranma da çocuk eğitiminin çok önemli bir parçasıdır. Yoksa kardeşler arasında "Az seviliyor, çok seviliyor" tartışması başlar. Çocuklar kendilerine gösterilen yaklaşım şekline göre tavır alırlar. Çocukların dünyasında önemli bir yer tutan bu konu, Peygamberimizin hassasiyetleri arasında yer almıştır. Efendimizin çocuklar arasında dengeli ve adaletli olma, birbirine tercih etmeme konusundaki yaklaşımları da çocuk eğitimine örnek olacak niteliktedir.

"Allah'tan korkunuz ve çocuklar arasında adalet ediniz."(Müslim)

Peygamberimizin çocuklar arasında uyguladığı adalet örneği çoktur.

Peygamber (s.a.v.)'in yanına bir adam gelmişti. Yanında da bir çocuk vardı. Adam çocuğu öpmeye başlayınca Peygamber, "Onu seviyor musun?" diye sordu.

Adam da "Evet. " dedi.

Bunun üzerine Rasulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"Çocuğa olan şefkatle sen de Allah'ın merhametine layıksın. Çünkü Allah, merhametlilerin en merhametlisidir."

Bengisu UMMAN

GREYFURT

Turunçgillerin önemli meyvelerinden biri olan greyfurt, portakal ağacından daha büyük bir ağaçta yetişir. Bol miktarda C vitamini ile A,B vitaminleri bulundurur. Bir adet greyfurt, ortalama 50 kalori ve 80 mg C vitamini içerir.

Greyfurt zengin bir lif kaynağıdır. İçerdiği enzimlerle bağışıklık sistemini kuvvetlendirir, vücudun hastalıklara karşı dirençli olmasını sağlar. Kanserin ilerlemesini durdurur, mide ve pankreas kanserlerine yakalanma riskini azaltır. Sindirim sistemini çalıştırır, karaciğerin de düzenli çalışmasını sağlar. Tansiyonu, kolesterolü ve şekeri düşürür. Cilt problemlerine iyi gelir. Diş etini koruyarak diş eti kanamalarını engeller. Hazmı kolaylaştırır. Metabolizmayı hızlandırarak kilo vermeye yardımcı olur. Sabah, akşam aç karna yenildiğinde karın yağlarını eritir. Sabah kahvaltısında içildiğinde idrar söktürür. Bedensel ve zihinsel yorgunluklara da iyi gelir.

PORTAKAL

Akdeniz iklimine sahip bölgelerde yetişir. Başta C vitamini olmak üzere A, B vitaminleri ve potasyum, magnezyum, fosfor gibi mineraller açısından zengindir.

Kış aylarında özellikle grip, nezle gibi hastalıklara karşı vücudun direncini artırır ve ateş düşürücü etkiye sahiptir. Bağışıklık sistemini güçlendirir, vücuda enerji verir. Cildin taze ve pürüzsüz olmasını sağlar. Ağızdaki mikropları öldürür. Kandaki zararlı maddeleri temizler. Yemeklerden sonra yenildiğinde hazmı kolaylaştırır. Sinirleri yatıştırır ve yorgunluğu giderir.

Ayrıca portakal yağı da sinirleri yatıştırır, kan dolaşımını düzenler ve romatizma rahatsızlığında faydalı olur. Günde 3 defa yarım fincan suya 3 damla damlatılırsa mide rahatsızlıklarına şifa olur.

HANGİ BESİN KAÇ KALORİ?

Hafsa KEVSER

Aşırı şişmanlık veya 'Obezite' çağımızın en büyük korkularından biri haline geldi. Elbette obezite büyük bir sağlık problemi, ancak her şişman insan tıbben obez sayılmıyor. Obezite nedir diye kısaca bakılırsa, vücuttaki fazla yağ birikimidir. 21.yüzyılın en önemli sağlık sorunudur. Sağlıklı bir hayat sürmek için besinlerle alınan enerji ile harcanan enerjinin dengede tutulması gerekmektedir. Günlük alınan enerjinin harcanan enerjiden fazla olması durumunda, harcanamayan enerjinin vücutta yağ olarak depolanması itibariyle obezlik oluşmakta ve bu durum kişinin yaşam kalitesini olumsuz yönde etkilemektedir. Amaç kısa sürede fazla kilo vermek değil, uzun sürede yavaş ama sağlıklı bir şekilde zayıflayarak ulaşılan kiloyu muhafaza etmektir. Kilo kaybetmek iyi güzel de bir daha almasak deriz, ama hep de aklımıza gelen başımıza gelir. Çünkü spor yapmayı ihmal ederiz. Tembellik ve bu huyumuzun bize kazandırdığı kiloyu yürüyüş ve spor yaparak sarf edeceğimiz enerji ve doğru beslenme ile sağlığımızı ve görüntümüzü mükemmelliğe ulaştırabiliriz.

Yediğimiz yiyeceklerin, meyvelerin kaç kalori olduğunu merak ediyor musunuz?

İşte sizler için hazırladığımız kalori cetveli:

Kalori Cetveli			
Bezelye:	84	Taze mısır:	9
Domates:	22	0 Pirasa:	52
Haşlanmış patates:	76	Lahana:	24
Cips:	568	Mantar:	28
Biber:	22	Marul:	14
Enginar:	52	Turp:	19
Kızarmış patates:	260	Haşlanmış yumurta:	79
Havuç:	42	Et:	263
İspanak:	26	Yeşil mercimek:	136
Karnabahar:	27	Sahanda yumurta:	249

Yapılışı:

Mercimek ve şehriyeler ayrı tencerelerde haşlanır, suları süzülür. Bir kaba alınır. Sonra sırasıyla yeşillikleri ve yazdığımız malzemeleri karıştırılarak eklenir. Biraz limon ve yağın malzemeyi çekmesi için bekletilir. Servis edilir.

YEŞİL MERCİMEK SALATASI

Malzemeler:

Yarım paket yeşil mercimek
Yarım paket arpa şehriye
1 demet maydanoz
Bir tutam dereotu
2 adet rendelenmiş havuç
2 adet közlenmiş kırmızı biber
1 su bardağı haşlanmış mısır
2 adet limon
Zeytinyağı ve tuz.

ÇİRKİN KURABİYE

Malzemeler:

1 kahve fincanı (küçük Türk kahvesi fincanı) yoğurt,
3 kahve fincanı toz şeker
1 çay kaşığı karbonat
2 kahve fincanı sıvı yağ
2 yumurta
Aldığı kadar un.
Üzeri için: Pudra şekeri

Yapılışı:

Malzemeleri yoğurma kabında güzelce kulak memesi kıvamına gelene kadar yoğuruyoruz. Yağlanmış fırın tepsisine kaşıkla alıp elle şekil vermeden diziyoruz. Önceden ısıtılmış fırında üzeri çok kızarmayacak şekilde pişiriyoruz. Üzerine pudra şekeri serperek servis edebilirsiniz.

AFİYET OLSUN.

Bir “Hu” nidasıyla Ol emrinin tecelliyatını Yaşayan bir mekândır **Karabaş-i Veli Kültür Merkezi**. Hoşgörü ve gönülden hizmetin, kardeşliğin yaşandığı ve yaşatılmaya çalışıldığı bir dost evidir.

Yüzyıllardır adeta tevhidin emsalini yansıtan sağlam direkleriyle, Bursa’ımızın en güzel semtlerinden birinde maneviyatın her daim yenilenmekte olduğunu vurgulamakta ve öylesine dik durmaktadır. Yeşil Bursa’nın şanına yakışır şekilde, bahçesindeki ağaçlarıyla ayrı bir renk oluşturur ve kentin yoğunluğunu kalabalıkların içinde sıcacık muhabbet kokan bir çay ile soluk bulabileceğiniz bir mekândır.

Her sene manevi duyguların yoğun yaşandığı günlerde de evinde misafir bir eda ile Bursalılara ve diğer şehirlerden gelen misafirlere ikramlarda bulunulur bu hoş mekânda. Adeta geleneksel bir aile sofrası tadında her sene Aşure ve kandil günlerinde iftar yapılmaktadır. Ayrıca her yıl Kutlu doğum ve Şeb-i Arus Mevlana’yı anma programları ile Bursalılarla ve tüm diğer şehirlerden gelen misafirlerimizle bu güzel geceleri eda etmekteyiz.

Bursa Karabaş-i Veli Kültür Merkezi olarak Türkiye’nin en büyük, Dünya’nın ise ikinci büyük Mevlevihanesi olan **Gelibolu Mevlevihane’sinde** her ay düzenli olarak sema programları ile gönül dostlarıyla buluşmaktayız. Bunun yanı sıra **İzmir Saatçi Ali Efendi konağında** üstadımız Mustafa Özbağ Efendi’nin mesnevi sohbetleri ile tüm gönül dostlarıyla birlikte oluyoruz. Ayrıca her ay **İzmit, İstanbul, İzmir** de mesnevi okumaları ve sema programlarımızla da âşıkler meclisinde toplanıyoruz. Muhammedi bir eğlencenin ve çeşitli kültürlerin bir arada paylaşıldığı geleneksel Bursa Karabaş-i Veli Kültür merkezi **Kocayayla şenlikleri** ile de İslami şenliklerin örnekleri yaşatılmaktadır.

Yine aynı çatı altında bayanlar ve erkekler için ücretsiz **sema, ney, ilahi ve bendir** dersleri verilmektedir. Kültür hizmeti olarak iki ayda bir olmak üzere internet üzerinden **İrşad dergisini** sizlerle paylaşmaktayız. www.irsaddergisi.com adresinden ulaşabilirsiniz.

Kültür merkezimizde her ayın ilk pazartesi günü **bayan semazenler eşliğinde bayanlara özel Aşere-i Mübeşşire ve Pirlerin midhatı** programlarımızla aşk meclisimizde bayan misafirlerimizle buluşmaktayız İstikameti İslam, rehberi Muhammed-i Mustafa olana Allah muvaffakiyet nasip eder. Onlardan olabilmek duasıyla...

GÜNLÜK VİRD

Ya Rabbi niyet ettim günlük virdimi çekmeye

Üç İhlas bir Fatiha

“Ya Rabbi, Peygamber Efendimiz’in (s.a.v) ruhuna ve bütün geçmiş Peygamber Efendilerimizin ruhlarına, Cihar-i yâri Güzin efendilerimiz, Ebubekir-i Sıddık, Ömer-ül Faruk, Osman-ı Zinnureyn ve Ali-el Murteza’nın (r.a) ruhlarına, aşereyi mübeşşerenin, evladı Rasulullah, zevce-i Rasulullah, İmam-ı Hasan, İmam-ı Hüseyin yetmişiki şühedanın ve bütün şühedanın ruhlarına, tüm ashab-ı Rasulullah hz.lerinin İmamımız İmam-ı Azam Ebu Hanefi, İmam-ı Şafii, İmam-ı Malik, İmam-ı Hanbeli ve bütün mezhep imamlarının ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.”

Üç İhlas bir Fatiha

“Ya Rabbi Pirimiz Seyyid Abdülkadir Geylani, Seyyid Ahmed-er Rufai, Seyyid Ahmed-el Bedevi, Seyyid İbrahim Dusuki, Şeyh Ebu’l Hasan el Şazeli, Şah*ı Nakşibendi Muhammed Bahaddşni Şah-ı Mevlana Celaleddin-i Rum-i, Şah-ı Hacı Bektaşî Veli, Hacı Bayram-ı Veli, Mehmet Muhyiddin Üftade hz. Ve tüm Pir Efendilerimizin ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.”

Üç İhlas bir Fatiha

“Ya Rabbi, bütün geçmiş Mürşî-i Kamillerin, velilerin, evliyaların, dervişlerin, müminlerin ruhlarına, Üstadımız Bayındırlı Hacı Mustafa Özbağ Efendinin ruhaniyetine ve yaşayan bütün Mürşid-i Kamillerin, velilerin, evliyaların ruhaniyetlerine, bütün derviş kardeşlerimizin ve ümmeti Muhammedin ruhaniyetlerine, turuk-i aliyeden ve akrabayı taallukatımızdan geçenlerin ruhlarına hediye eyledim vasıl ve hissedar eyle ya Rabbi.”

100 defa “Sübhanallahi ve bihamdihi, sübhanallahi“l azim ve bihamdihi estağfirullah el azim.”

100 defa “La ilahe illallahu vahdehu la şerike leh, Lehu“l mülkü ve lehu“l hamdü ve hüve ala külli şey“in kadir.”

100 defa “Allahümme salli ala seyidine Muhammedin ve ala âli seyidine Muhammedin ve sahbihi ve sellim.”

100 defa “Kul hüvallahu ehad. Allahüs samed. Lem yelid ve lem yüled ve lem yeküllehu küfüfen ehad.”

100 defa “La ilahe illallah” (Tevhid en az yüz defa, yetmiş bine kadar çoğaltılabilir.) Okunabildiği kadar Kuran-ı Kerim okunur. Dua edilir.)

Yukarıdaki tarif edilen dersi günde en az 1 defa yapmak gerekir .Eğer daha fazla yapmak isterse sabah ve akşam yapılabilir. Daha fazla yapmak isterse istediği kadar yapılabilir. Efdal olanı azda olsa devamlı olanıdır.

Her sabah ve akşam namazından sonra dünya kelamı konuşmadan yedi kez “Allahümme ecirni min’ en nar” ve yine yedi defa “Hasbinallahu ve nimel vekil” Her namazdan sonra normal namaz tespihati, 33 defa “Sübhanalla”, 33 defa “Elhamdülillah”, 33 defa “Allahu Ekber”. 1 defa “La ilahe illallahu vahdehu la şerike leh, Lehu“l mülkü ve lehu“l hamdü ve hüve ala külli şey‘in kadir.” 300 defa “La ilahe illallah” (Tevhid en az üç yüz defa, beş bine kadar çoğaltılabilir.) Dua edilir.

“Kim günde yüz defa “Sübhanallahi ve bihamdihi” derse günahları deniz köpüğü kadar da olsa başışlanır.” Buhari, Müslim, Muvatta, Tirmizi

Abdullah bin Amr (r.a) Rasulullah’ın (s.a.v) şöyle buyurduğunu rivayet etti. “Kim günde iki yüz defa “La ilahe illallahu vahdehu la şerike leh, mülkü ve lehu“l hamdü ve hüve ala külli şey‘in kadir” derse onun amelinden daha faziletlisini yapan hariç, kendisinden öncekilerden hiçbiri onu geçemez ve sonrakilerden hiçbiri de ona yetişemez. Onun aldığı kadar çok sevap alamaz. İmam Ahmed, Taberani

İbn-u Mesud (r.a) anlatıyor: “Rasulullah (s.a.v) buyurdular ki: “Kim bana bir kere salat okursa Allah da ona salat okur ve on günahını affeder, mertebesini on derece yükseltir.” Nesai

Enes (r.a) anlatıyor: “Kim Kul hüvallahü ahad suresini günde iki yüz defa okursa üzerindeki kul borcu hariç elli yıllık günah silinir.” Tirmizi

Ebu’d Derda’dan (r.a) Rasulullah’ın (s.a.v) şöyle buyurduğu rivayet edildi: “Herhangi bir kul yüz defa La ilahe illallah” derse (Allah’tan başka hiçbir ilah yoktur) Allah Teala kıyamet gününde onu, yüzü ayın on dördü gibi olarak diriltir, o gün onun amelinden daha faziletli hiçbir kimsenin ameli Allah’a yükseltilmez. Ancak onun söylediğinin benzerini veya daha fazlasını söyleyen hariç. Taberi

KARABAŞ-İ VELİ KÜLTÜR MERKEZİ VE TASAVVUF VAKFININ BAYAN VE BAYLARA YÖNELİK ÜCRETSİZ KURSLARININ GÜN, SAAT VE YERLERİ

S^{EMA}

Bayanlara: Salı: 17.30 – 18.30 / Cumartesi: 11.30 - 12.30 saatleri arasında
Namazgâh Tasavvuf vakfi binasında kurs verilmektedir.

Baylara: Pazartesi – Salı – Perşembe – Cuma günleri 19.00 – 20.00 saatleri arasında
Karabaş-İ Veli Kültür Merkezinde kurs verilmektedir.

N^{EY}

Bayanlara: Perşembe: 14.00 – 16.00 / Cumartesi: 10.30 – 12.30 saatleri arasında
Karabaş-İ Veli Kültür Merkezinde kurs verilmektedir.

Baylara: Pazartesi – Çarşamba – Cuma ünleri 17.00 – 19.00 saatleri arasında
Karabaş-İ Veli Kültür Merkezinde kurs verilmektedir.

İ^{LAHİ}

Bayanlara: Çarşamba: 13.30 – 17.00 / 18.30 – 20.00 / Cumartesi: 10.00 – 11.30 saatleri
arasında Namazgâh Tasavvuf vakfında kurs verilmektedir.

Baylara: Pazartesi – Çarşamba – Cuma: 17.00 – 19.00 saatleri arasında
Karabaş-İ Veli Kültür Merkezinde kurs verilmektedir.

B^{ENDİR}

Bayanlara: Cumartesi 12.30 – 13.30 saatleri arasında Namazgâh Tasavvuf
vakfında kurs verilmektedir.

Baylara: Pazartesi – Çarşamba – Cuma 17.00 – 19.00 saatleri arasında
Karabaş-İ Veli Kültür Merkezinde kurs verilmektedir.

KARABAŞ-İ VELİ KÜLTÜR MERKEZİ

Adres: İbrahim Paşa mah. Çardak sk. No:2 (Heykel kız lisesinin üstü)
Osmangazi / BURSA

Telefon: 0(224) 222 03 85 www.mevlana.org.tr

NAMAZGÂH TASAVVUF VAKFI TEMSİLCİLİĞİ

Adres: Kurtoğlu mah. Namazgâh Cad. Yıldırım / BURSA